

BRUKSHUNDEN

ORGAN FÖR AVEL OCH DRESSYR AV RASERNA:

AIREDALETERRIER, BOXER, DOBERMANN, RIESENSCHNAUZER, ROTTWEILER och SCHÄFER

Nr. 2

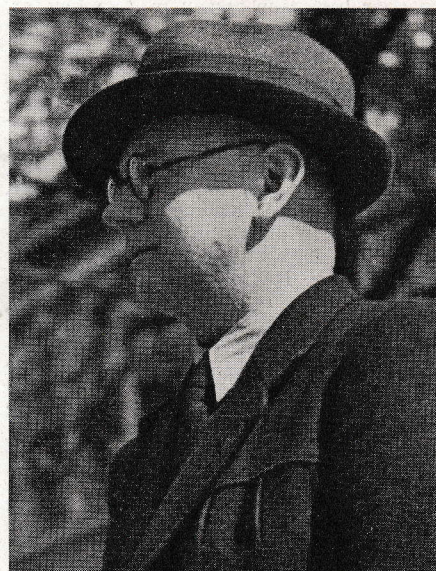

1941

Tysk expert om ledarhundar

Den tyske experten på ledarhundfrågor major Erich Liese, som är chef för Kriagsblindenhundführerschule i Potsdam, har som Svenska Brukshundklubbens gäst besökt Sverige och därvid bl. a. samarbetat med klubbens ledarhundkommitté samt inför experter och allmänheten hållit föredrag. I översättning återge vi här i sammandrag major Lieses föredrag den 27 maj inför allmänheten i Stockholms Handelshögskolas aula.

MAJOR
ERICH LIESE

Hundens ädlaste uppgift är att vara ledarhund. Från urminnes tider finns det sägner och legender om hunden i blindas tjänst.

Omkring sekelskiftet bildades i Tyskland de första kynologiska sammanslutningarna. År 1899 grundades en förening för schäferhundar, den första som ställde hundar till polisens förfogande. Polisen upprättade sedan en egen kennel, och dressyren ombesörjdes av staten.

Även vid armén gjordes försök med hundar. De försök, som anställdes omkring 1900 med airedaletteriern som patrullhund, avlöpte likväl icke lyckligt. Hunden skulle sedan användas indirekt vid krigshären. För detta ändamål bildades en förening i Oldenburg, som befattade sig med utbildandet av sjukvårdshundar. Denna förening kunde vid förra världskrigets utbrott ställa ett stort antal sjukvårdshundar till arméns förfogande, och mången har just dessa hundar att tacka för sitt liv. Särade, som lågo gömda, hittades av hundarna och kunde räddas till livet genom att de fingo vård i rätt tid.

Snart gjorde man nya prov med patrull- och rapporthundar. Det visade sig, att hunden var mycket användbar även för

detta ändamål. I skyttegravan var rapporthunden utmärkt och kunde uträtta utomordentliga tjänster. Mitt under brinnande gevärseld kunde alla rapporter föras av hunden till de bakre linjerna, vilket kunde ha en avgörande betydelse för stridens utgång. Man upprättade skolor vid armén för att utbilda rapporthundar.

Sjukvårdshunden lamslogs därmed i sin verksamhet. Föreningen i Oldenburg övergick då till att använda hunden för andra ändamål och främst som ledarhund, varvid man stödde sig på tidigare erfarenheter från Österrike, där man redan år 1819 gjort försök med ledarhundar i Wien. Österrikaren Johann Wilhelm Klein hade utgivit en vägledning för dessa hundars utbildning. Likaväl hade man hört mycket litet om ledarhundar före världskriget.

År 1916 skickades de första ledarhundarna ut. I Oldenburg upprättades ett stort övningsområde. Det visade sig snart, att ledarhunden mycket väl är i stånd att någorlunda återgiva den blinde det som tagits ifrån honom genom förlusten av synen på grund av krigsskada. Förmågan att röra sig blir i viss mån större. Under det att den blinde förut framlevde sitt liv på vårdanstalter, har det nu tack vare le-

darhunden blivit en ändring häri. Han är medlet varigenom den blinde återfår förmågan att röra sig fritt omkring. Han är den blindes vän och hjälpare. Då den blinde inte är i arbete, kan han göra promenader, uppsöka parker eller nöjesplatser, där han kan rekreera sig. Även i hemmet kan ledarhunden bli nästan outhärlig, han kan bli sin herres skugga.

Socialvårdsmyndigheterna i Tyskland ha erkänt ledarhundens värde. I Tyskland tilldelas därför hundar åt ett stort antal arbetsföra blinda. Krigsblinda ha juridisk rätt att erhålla en ledarhund. Därför ha också cirka hälften av de krigsblinda, eller omkring 2000 personer, ledarhundar. Ungefär lika många civilblinda hava ävenledes utrustats med ledarhundar, men proportionellt är det vanligare att ledarhundar tjänstgöra hos krigsblinda. En ledarhund kostar ungefär 300 riksmark. Om den blinde genom ledarhunden är i stånd att antaga ett arbete, t. ex. enär han tack vare hunden utan annan hjälp kan taga sig fram till arbetsplatsen, gör samhället givetvis besparingar i de sociala utgifterna. Det ligger alltså i statens intresse, att giva varje någorlunda arbetsför blind en ledarhund.

Från Tyskland har ledarhunden gjort sitt segertåg till andra länder, Amerika, Frankrike, Belgien, Holland och nu på sistone i begränsad utsträckning även till Sverige.

Utbildningen av ledarhundar måste ske mycket omsorgsfullt. Ej alla hundar passa till tjänstehundar. Lämpliga äro schäfer, rottweiler och schnauzer; dock är schäferhunden på grund av sin intelligens bäst. Utbildningen sker i olika grupper. Särskilt viktigt är urvalet av de ifrågakommande hundarna, vilka måste vara lämpliga för varje särskild blind. Hundens storlek bör vara en tredjedel av den blindes höjd, varför hundens boghöjd för det mesta bör vara cirka 60 cm. Hundens ålder bör ungefär vara 1—2 år, ty en sådan hund har, om man tar den undre åldersgränsen i betraktande, valpsjukan etc. bakom sig. Hunden bör ej vara för gammal, på det att den blinde må behålla sin vän och hjälpare riktigt länge.

Urvalet kan ej ske på måfå, utan måste ske efter bestämda riktlinjer. Alla hundar, som visa sig nervösa, skygga eller bitska komma ej i fråga. En ledarhund skall vara godmodig.

Man måste anställa intelligensprov med hundarna. Ledarhunden måste vara intelligent, intet får undgå honom. Han får inte vara någon »slöflock».

Har man sorterat ut det antal hundar, som man behöver, så kan man börja utbildningen. Huvudsaken är, att endast personer med fackkunskap tagas i anspråk för dressyren. De måste stå i intim kontakt med blindväsendet.

Utbildningen sker i många avdelningar. Huvudarbetet lägges på lyd-nadsövningarna, ty en olydig hund skulle klicka, då det gäller. Övningar såsom »sitt», »ligg», »skall», och »apport», måste varje hund behärska, då detta befordrar hundens lyd-nad. »Sitt» och »ligg» borde varje hund i privatbruk kunna. Apportering bör hunden behärska för att vid behov kunna hämta t. ex. en avbläst hatt.

I en storstad råder stor trängsel på stationen eller på den underjordiska järnvägens hållplats. Kommando »Skall!» De kringstående människorna bli uppmärksamma, den blinde har därmed fri passage.

Till en början lät man utbilda hunden på en enkam för detta ändamål inrättad övningsplats med särskilt arrangerade broar, trottoarer och annat som förekommer vid trafik. Där blevo hundarna dresserade och de blinda inarbetade med hundarna. I praktiken visade sig detta system inte bra. Därför förlägger man numera den huvudsakliga utbildningen till en stad, som t. ex. Potsdam. Först väljer man några mindre trafikerade gator, sedan gator med livligare trafik. Lydnadsövningarna förläggas först till övningsplatsen, sedan till gatorna. Det är dressörens uppgift, att gestalta övningarna så som verkligheten är.

När hunden är färdig att överlämnas till en blind, vilket normalt sker efter cirka tre månaders utbildning, tillkallas den blinde. Så börjar ett nytt arbete. Det är nu viktigt, att finna den rätta hunden. Detta erfordrar stor sakkunskap hos dressören. De ömsesidiga karaktärerna måste vara anpassade för varandra. Så måste t. ex. lugna blinda få en något temperamentsfull hund, äldre blinda en lugn hund. Överhuvudtaget måste den blindes önsknin-gar respekteras, så långt det är möjligt. Likväl händer det ibland, att den blinde vill

S. B. K:s Uppsalaavdelnings vårtävling

den 11 maj 1941

Söndagen d. 11 maj anordnades för första gången i Uppsala tävling för bruks-hundar. Tillslutningen var så stor att två domarelag måste tillsättas. Allt som allt deltog 29 hundar varav 8 st. i an-lagsprov samt 6 spår-, 5 skydds-, 4 sjukvårds- och 6 rapporthundar.

Deltagarna i an-lagsprovet voro samtliga från Uppsala. Här behövs tydligen mer hjälp med att träna spår. Alla utom schäfern Rodzie gjorde nämligen ett synnerligen svagt spårarbete. En hund måste t. o. m. underkännas i an-lagsprovet på grund av absolut saknad av intresse. Lydnadsproven utfördes tämligen jämnt och alla godkändes i karaktärsprovet.

RESULTAT:

1. Rodzie, schäfer, äg. o. för. fröken A. Söderholm, Uppsala, 150 ¹/₃ p., ex. pris.
2. Troy, rottweiler, äg. o. för. herr E. Flodman, Uppsala, 149 ²/₃ p., ex. pris.

Tre älskvärda matmammor i Uppsala, som gjorde livet mera värt att leva. Tack!

ha en »skarp» hund, för att denne samtidigt skall försvara huset. Då är det dressörens sak att övertyga den blinde, att denna hans önskan ej kan uppfyllas, ty det har ej visat sig lämpligt att lämna skarpa hundar utan ständig uppsyn. Både krigsblinda och civilblinda lida ofta av hjärn-skador. Därför händer det, att en blind kan falla omkull på gatan. Är hunden skarp, kan det inträffa, att han vill bevaka den blinde och ej släppa fram hjälpsamma människor. Blindhunden är ingen skyddshund; dess uppgift ligger på helt annat område.

När man tror, att man gjort det riktiga valet av hund, kan samarbetet med den blinde börja. Först företagas lyd-nadsövningarna. En tjänstehund som ledarhunden är, måste hållas strängare än en vanlig hund. Den blindes uppgift är, att väcka hundens tillgivenhet. Den blinde måste också undervisas i hur man vårdar och utfodrar en hund.

När man vunnit kontakt mellan människa, och hund, övergår man till att lösa svårare uppgifter. Man sätter på hunden selen, och under dressörens uppsikt bär det av till staden, till mindre trafikerade gator för att sedan övergå till svårare uppgifter.

Först kanske hunden distraheras i arbetet i den nya omgivningen hos den blinde. Men har hundens intresse för den blinde väckts, arbetar hunden snart mycket bra. Hunden får först vara i rummet hos den blinde. Bästa arbetsmetoden är att om möjligt inarbeta den blinde i dennes hem-trakt, där han nog känner till traktens topografi. Man borde om möjligt alltid eftersträva detta, ty därigenom skulle man mycket sannolikt kunna avkorta arbetstiden. Men för det mesta är det så, att den blinde måste komma till kursen, som bör räcka minst 14 dagar. Sedan provas, om den blinde och hunden passar för varandra.

Det är självklart, att den blindes omdöme är utslagsgivande. Han måste själv veta, vilka anspråk han ställer, och vad han vill

begära av hunden. Ett visst minimum måste man kunna begära; grundreglerna måste beaktas och ett bestämt, förut fastställt program måste följas.

Den blinde reser nu till sin hemtrakt. Där kommer hunden åter i en ny omgivning. Det är därför särskilt viktigt, att den blinde börjar från början med arbetet. Först går han med hunden på vägar, som han känner särskilt väl till, t. ex. från bostaden till arbetsplatsen. Hunden får ej distraheras, man måste noga klargöra vägen för honom. Redan mycket snart hittar han vägen hem.

I en stad är det naturligtvis ej så lätt, särskilt på grund av den stora trafiken. Kanske måste man byta spårvagn på vägen till arbetet. Det är att tillråda att först en seende person åtföljer ekipaget. Denne har emellertid blott till uppgift att se till att det ej händer den blinde något, för övrigt måste den blinde gå ensam med hunden. Så småningom får den blinde rätta förståelsen för sin hund. Denne lär sig mycket snart att känna igen vägen etc. samt håll-platsen där han brukar stiga av.

På arbetsplatsen måste hunden ha en plats, där han kan stanna så länge den blinde arbetar. Man har ofta en hundgård där. Det är alldeles riktigt, att hålla hunden i en sådan. Där det inte kan undvikas, måste hunden stanna hos den blinde, medan denne arbetar.

De båda ledarhundarna, som jag lärt känna här, ha övertygat mig om hur värdefulla ledarhundarna kunna bli även här i Sverige, och jag kan bara önska, att det också här i Sverige går framåt på detta område.

En filosof har en gång sagt:

»Filosofien triumferar över samvetet och över det kommande lidandet, men det nuvarande lidandet triumferar över filosofien.»

Detta kan tillämpas på ledarhunden, ty den triumferar över samtiden. Mätte myndigheterna vakna till insikt, och ge varje blind en ledarhund på det allmännas bekostnad. Det är min önskan.

3. *Roy*, schäfer, äg. o. för. herr I. Johansson, Uppsala, 125 p., ex. pris.
Astigårds Bosse, schäfer, äg. o. för. herr R. Modin, Uppsala, 122 ²/₃ p.
Rita, rottweiler, äg. o. för. herr K. Fundell, Uppsala, 115 ²/₃ p.
Sessan, schäfer, äg. fröken Lilly Adoff, för. herr B. Sandberg, Uppsala, 89 ²/₃ p.

*

Spårhundarna hade en olycklig dag. Av de tre, som tävlade i nybörjarklass, godkändes endast en, vilken däremot utförde ett förnämligt arbete. De båda andra lyckades icke utarbeta sina spår. Lika illa gick det för de två hundarna i högre kl. Båda funno 4 föremål bland dem det femte på det långa 1500 m. spåret. Då sista apporten dock saknades kunde enligt prövningsordningen ingen av hundarna godkännas trots sina prestationer. Det hjälpte icke, att de sedan båda erövrade högsta poäng för utarbetande av linspår efter person. Rottweilern Prick av Jana-bo äg. o. för. fru Judith Brandbeck, tävlade i segrarkl. men utgick efter misslyckande med 1500 m. spåret.

RESULTAT:

Nybörjarklass:

1. *Ch. Klippvaregens Zazzo*, schäfer, äg. o. för. herr Sven Huber, Spånga, Uppflyttad till högre klass, 373 p. Hp.
- Bullen*, rottweiler, äg. o. för. herr B. Sandberg, Uppsala, 216 ²/₃ p. (ej godkänd).
- Tanja*, schäfer, äg. o. för. herr K. O. Eriksson, Uppsala, 184 ²/₃ p. (ej godkänd).

Högre klass:

- Ramonas Jack*, schäfer, äg. o. för. herr R. Jansson, Stockholm, 342 ¹/₃ p. (ej godkänd).
Titina, boxer, äg. o. för. herr J. Widlund, Midsommarkransen, 305 ¹/₃ p. (ej godkänd).

*

Bland skyddshundarna underkändes endast en. King i nybörjarklass var nämligen ej tillräckligt tränad i skyddstjänsten. De andra hundarna lyckades bra, men Cara högg och bet då hon inte skulle, vilket gav henne 3 st. nollor i skyddsarbetet. En ny champion såg dagens ljus. Solåkers King erhöll nämligen sitt tredje certifikat å bruksprov.

Gruppen av Skydds- och Spårhundarna.

RESULTAT:

Nybörjarklass:

1. *Treua*, rottweiler, äg. o. för. herr G. Petterson, Stockholm, 415 ²/₃ p. Hp. Uppflyttad till högre klass.
- King*, rottweiler, äg. o. för. ing. E. Ringström, Stockholm, 249 p. (ej godkänd).

Högre klass:

1. *Ols Buster*, rottweiler, äg. o. för. herr Gösta Olsson, Stockholm, 483 ¹/₃ p. Hp. Uppflyttad till segrarklass.
- Cara*, schäfer, herr Knut Westin, Stockholm. Godk. (ej uppflyttad) 420 ¹/₃ p. ex. pr.

Segrarklass:

1. *Solåkers King*, schäfer, äg. o. för. herr K. Törnqvist, Stockholm, 577 ¹/₃ p. Hp. champ. cert. (3:e) o. (bruksprovs-) championat.

*

Av sjukvårdshundarna kunde endast en godkännas nämligen Gynts Tusch. I sjukvårdstjänsten erhöll han dock ej poäng tillräckligt för uppflyttning.

RESULTAT:

Nybörjarklass:

1. *Gynts Tusch*, schäfer, äg. o. för. herr N. Löwenborg, Stockholm, 317 ²/₃ p. e. pr. (ej uppflyttad).
- Hunneskärs Leopold*, airedaletterier, äg. o. för. herr E. Bergin, Stockholm, 279 p. (ej godkänd).

- Ch. Lill-Jack*, dobermannpinscher, äg. o. för. herr Oskar Adolfsson, Stockholm, 243 p. (ej godkänd).

Högre klass:

- Arnolas Lona*, schäfer, äg. o. för. herr B. Wennström, Stockholm, 388 p. (ej godkänd).

*

Glädjande var tävlingen för rapporthundar. Där deltog Uppsala med 3 hundar i nybörjarklass. Av dem godkändes alla och 2 uppflyttades. Här har tydligen tränats ordentligt. Även de tre deltagarna från Stockholm, varav 2 ställde upp i högre klass och 1 i segrarklass, skötte sig fint. Otur hade dock Lola. Hon klarade av alla tre sträckorna men hade tyvärr för lång tid, så att hon ej kunde godkännas. Perfekt utförde Solåkers Pajas sin krävande rapporttjänst i segrarklass.

RESULTAT:

Nybörjarklass:

1. *Dixa*, schäfer, äg. o. för. herr H. Gelin, Uppsala, 393 p. godkänd o. uppflyttad till högre klass. Hp.
- Nero*, schäfer, äg. o. för. herr A. Larsson, Uppsala, 372 ¹/₃ p. godkänd o. uppflyttad till högre klass. Hp.
- Keja*, schäfer, äg. o. för. herr N. Wallberg, Uppsala, 242 ²/₃ p. godkänd ej uppflyttad. ex. pris.

Högre klass:

1. *Hunneskärs Terry*, airedaletterier, äg. forstmäst. G. Eneström, Stockholm, godkänd o. uppflyttad till segr. kl. 411 ²/₃ p. Hp.
- Lola*, schäfer, äg. o. för. herr J. O. Johansson, Stockholm, 199 ²/₃ p. (ej godkänd).

Segrarklass:

1. *Solåkers Pajas*, schäfer, äg. o. för. herr Otto Arvidsson, Stockholm, 449 ¹/₃ p. godkänd, champ. cert. o. Hp.

*

Till sist mitt och mina kamraters hjärtliga tack till Uppsalaavdelningen och i synnerhet dess damer, vilka gjorde stora oppoffringar för att kunna undfagna oss på bästa sätt.

Ruth Ekstedt.

Deltagarna i anlagsprovet.

Södertäljeavdelningens vårtävling

Rekorddeltagande - En epok i svensk brukshundshistoria

Av P. SUNDQVIST

Södertälje-avdelningens tävling d. 27 april var märklig i flera avseenden. För första gången framfördes sjukvårdshundar på officiell tävling i vårt land och redan detta förhållande måste betecknas som en epok. Vidare dominerade de speciella tjänstehundarna över de hittills mera sportbetonade skyddshundarna, vilka senare räknade knappt 25 % av de tävlande. Av inalles 30 hundar voro alltså endast 7 skyddshundar. Mot dessa stodo 9 sjukvårdshundar, 8 spårhundar och 4 rapporthundar. Två anlagsprov avlades dessutom. Samtliga fem grupper voro sålunda samlade till tävling på en gång. Men så drog också tävlingen, trots den utmärkta och omfångsrika terrängen, långt ut på tiden och först omkring kl. 20 var allt klart och prisutdelning förrättad. Med benägen hjälp av andra närvarande domare, som beredvilligt ställde sig till förfogande, kunde tävlingen genomföras tämligen friktionsfritt, även om ofrivilliga longörer för vissa tävlande förekommo.

Det var med en viss spänning som funktionärerna emotsåg *sjukvårdshundarnas* debut på tävlingsbanan. Men det kan först som sist konstateras att resultatet blev över förväntan. Av 9 deltagande hundar godkändes 8, varav 2 uppflyttades till högre klass. De deltagande ekipagen tävlade samtliga i nybörjarklass och med hänsyn till den försvårade träningen på grund av den långvariga och hårda vintern och den kanske något för svåra tävlingsterrängen, gjorde dessa nybörjarkundar verkligen en god prestation, som ger ett gott betyg åt såväl förare som instruktör. Sådant arbete som utfördes av Arnolas Lona och Epp Leiptson av Rekola — de övriga icke heller att förglömma — vittnar om träningsflit och gott ma-

terial. Få vi många sådana hundar i vårt land, kunna de säkert bli till god hjälp i event. allvarstider. — "Epp" gjorde bästa sjukvårdstjänsten med villigt, energiskt och markvinnande sök, snabbt återvändande och raklinjigt påvisande av den sårade. "Lona" arbetade nog lika villigt och energiskt men icke så snabbt och tog i de flesta fall bekvämare omvägar i den tätbevuxna terrängen. Hon vann på sin appell, där "Epp" överraskade med att ej ligga plats. Med mera rutin hos förarna — med några undantag — kommer säkerligen ännu bättre resultat ej att låta vänta på sig. God fortsättning med ökad anslutning!

Även en del *spårhundar* överraskade positivt, men misslyckandet var i denna grupp dock 50-procentigt. Tävlingen försiggick för första gången enligt den nya provningsordningen, som har det felet, att den ger nybörjaren endast *en* chans i specialmomentet för godkännande. Bristande träningsmöjligheter på barmark gjorde givetvis sitt till men att utarbeta ett 1200-metersspår, som kanske blivit korsat flera gånger eller där några apportter blivit bort-

plockade under väntetiden, är dock icke så lätt, i synnerhet som den mindre rutinerade föraren i svåra passager kan inverka menligt på hundens arbete. De fyra hundar, som klarade sig och även blevo uppflyttade, nämligen Prick av Janabo i högre klass samt Ramonas Jack, Steppvargens Mona och Titina i nybörjarklass äro därför värda en särskild eloge, som de dock få dela med förarna, som uppvisade en beundransvärd spänst genom att följa sina hundar över plöjor, diken och i risig skogsterräng. Även för dem som denna gång ej lyckades får detta beröm gälla som i någon mån balans på såren. Och välkomna igen!

Skyddshundarna sågo en stolt segrare i Solåkers King, som gjorde nästan allt "med beröm godkänd" och för andra gången erövrade championatcertifikat. I högre klass närmade sig Champion Foya med stormsteg King och säkert blir striden hård, när de två mötas i segrarklassen. En som med känd bravur också håller på att arbeta sig upp till toppen är Cara i nybörjarklass, med vilken den trevlige Ols Buster gjorde sällskap upp i högre klass.

Rapporthundarna, som äro mindre beroende av väder och vind vid träningen, klarade sig fint. Tre av fyra blevo icke bara godkända utan även uppflyttade, nämligen Solåkers Pajas i högre klass, vilken inom parentes sagt slog rekord med full poäng i rapporttjänst samt Klippvargens Zazzo och Vinland Vixen i nybörjarklass. I denna grupp vänta vi nu en avsevärd ny-

Tävlande med sjukvårdshundar i Södertälje den 27 april 1941.

rekrytering, sedan förändrade och enklare bestämmelser om användningen av droppflaskan införts.

Att närmare redogöra för de enskilda hundarnas prestationer och ingå på en detaljerad kritik, låter sig av flera skäl icke göras, men de tävlande hade ju själva tillfälle konstatera sin hunds fel och förtjänster och komma säkert att göra sitt bästa för att bortarbota de förra och bättra på de senare till nästa gång. — I övrigt hänvisas till prislistan här nedan.

Södertälje-avdelningen har all heder av arrangemangen icke bara rent tävlingsmässigt utan också för vad som gjordes för funktionärerna, vilka blevo flera än som från början beräknats. Den trevliga sportstugan med den inbjudande brasan ej att förglömma. Ett hjärtligt tack!

Ett tack för värdefull hjälp vill jag också rikta till sårmarkörer, spårläggare och figurant, på vilka, som bekant, mycket avhänger för en tävlings korrekta genomförande.

PRISLISTA.

Anm. Nedan angivna beteckningar: (1 a, 1 b, 2 a, 2 b, o. s. v.) efter hundens slutpoängsumma avser poängsumman i resp. momentgrupper enligt efterföljande tabell. Högsta möjliga poäng i momentgruppen inom parentes.

I. för *sjukvårdshundar*: (nybörjarklass) 1 a = appell (230), 1 b = karaktärsprov (70), 1 c = sjukvårdstjänst (100).

II. för *spårhundar*: 2 a = appell (200 i nybörjarklass och 220 i högre klass), 2 b = lokalsinne och karaktär (90 i båda klasserna), 2 c = spårprov (140 i nybörjar- och 240 i högre klass).

III. för *skyddshundar*: 3 a = spår (80 i samtliga klasser), 3 b = uppletande av föremål (40 i högre- och 60 i segrarklass), 3 c = appell (200 i nybörjar-, 230 i högre och 240 i segrarklass), 3 d = lokalsinne och karaktär (90 i nybörjar- och högre

klass samt 40 i segrarklass), 3 e = skyddstjänst (140 i nybörjar-, 240 i högre- och 330 i segrarklass).

IV. för *rapporthundar*: 4 a = spår (50 i nybörjarklass), 4 b = appell (200 i nybörjar- och 250 i högre klass), 4 c = karaktärsprov (70 i nybörjar- och högre klass), 4 d = rapporttjänst (110 i nybörjar- och 250 i högre klass).

SJUKVÅRDSHUNDAR.

Nybörjarklass:

1. *Arnolas Lona*, schäfer, förare herr B. Vennström. 334 ²/₃ p. (1 a: 182 ¹/₃, 1 b: 69 p., 1 c: 83 ¹/₃ p.). Hp. Uppflyttad till högre klass.
 2. *Epp Leiptson av Rekola*, schäfer, förare Fröken R. Ekstedt. 328 p. (1 a: 166 ²/₃ p., 1 b: 70 p., 1 c: 91 ¹/₃ p.). Hp. Uppflyttad till högre klass.
 3. *Hunnescärs Leopold*, airedale, förare Herr E. Bergin. 329 p. (1 a: 197 ¹/₃ p., 1 b: 67 p., 1 c: 64 ²/₃ p.) Hp. Godkänd.
 4. *Ch. Clodo Greifson av Rekola*, schäfer, förare Herr A. Hellgren, 326 ²/₃ p. (1 a: 198 p., 1 b: 70 p., 1 c: 58 ²/₃ p.) Godkänd.
 5. *Gynts Tusch*, schäfer, förare Herr N. Löwenborg. 325 p. (1 a: 203 p., 1 b: 70 p., 1 c: 52 p.) Godkänd.
 6. *Prince Rudi of Lancershim*, dobermann, förare Herr G. Svensson. 320 ¹/₃ p. (1 a: 203 ¹/₃ p., 1 b: 61 p., 1 c: 56 p.) Godkänd.
 7. *Dollo Leiptson av Rekola*, schäfer, förare Fru S. Österman. 306 ¹/₃ p. (1 a: 185 ¹/₃ p., 1 b: 70 p., 1 c: 50 p.) Godkänd.
 8. *Marco*, dobermann, förare Fru H. Paulsen. 279 ¹/₃ p. (1 a: 156 ¹/₃ p., 1 b: 69 p., 1 c: 54 p.) Godkänd.
- Gynts Ulven*, schäfer, förare Fru E. Persson. 251 p. (1 a: 176 p., 1 b: 65 p., 1 c: 10 p.) Ej godkänd.

SPÅRHUNDAR.

Nybörjarklass:

1. *Ramonas Jack*, schäfer, förare Herr R. Jansson. 362 p. (2 a: 169 ²/₃ p., 2 b: 85 p., 2 c: 107 ¹/₃ p.) Hp. Uppflyttad till högre klass.
2. *Steppvargens Mona*, schäfer, förare Herr J. Almborg. 358 p. (2 a: 149 p., 2 b: 85 p., 2 c: 126 p.) Hp. Uppflyttad till högre klass.

3. *Titina*, boxer, förare Herr J. Widlund. 336 ²/₃ p. (2 a: 149 p., 2 b: 80 ¹/₃ p., 2 c: 107 ¹/₃ p.) Hp. Uppflyttad till högre klass.

Ols Russ, rottweiler, förare Herr S. Pettersson. 230 ²/₃ p. (2 a: 142 p., 2 b: 88 ²/₃ p., 2 c: 0 p.) Ej godkänd.

Ch. Lill-Jack, dobermann, förare Herr O. Adolfsson, 221 ²/₃ p. (2 a: 158 p., 2 b: 63 ²/₃ p., 2 c: 0 p.) Ej godkänd.

Leddy, schäfer, förare Herr A. Almgren, 211 p. (2 a: 141 p., 2 b: 0 p., 2 c: 70 p.) Ej godkänd.

Cari Excelsior, schäfer, förare Herr C. Nygren, 144 ¹/₃ p. (2 a: 111 p., 2 b: 33 ¹/₃ p., 2 c: 0 p.) Ej godkänd.

Högre klass:

1. *Prick av Janabo*, rottweiler, förare Fru J. Brandbeck. 474 ²/₃ p. (2 a: 170 p., 2 b: 82 ²/₃ p., 2 c: 222 p.) Hp. Uppflyttad till segrarklass.

SKYDDSHUNDAR.

Nybörjarklass:

1. *Cara*, schäfer, förare Herr K. Westin. 469 ¹/₃ p. (3 a: 77 ¹/₃ p., 3 c: 174 ²/₃ p., 3 d: 86 p., 3 e: 131 ¹/₃ p.) Hp. Uppflyttad till högre klass.
 2. *Ols Buster*, rottweiler, förare Herr Gösta Olsson 379 p. (3 a: 66 ²/₃ p., 3 c: 141 p., 3 d: 40 p., 3 e: 131 ¹/₃ p.) Hp. Uppflyttad till högre klass.
 3. *Rackie*, boxer, förare Fröken M. Landström. 307 ²/₃ p. (3 a: 72 p., 3 c: 127 p., 3 d: 40 p., 3 e: 66 ²/₃ p.) Godkänd.
- Jack*, boxer, avbröt tävlingen.

Högre klass:

1. *Ch. Foya*, schäfer, förare Herr G. B. Gustafsson, 588 ¹/₃ p. (3 a: 56 p., 3 b: 22 ²/₃ p., 3 c: 206 p., 3 d: 86 ²/₃ p., 3 e: 217 p.) Hp. Uppflyttad till segrarklass.
2. *Roy*, schäfer, förare Herr F. Thelander. 450 ¹/₃ p., (3 a: 0 p., 3 b: 0 p., 3 c: 162 ¹/₃ p., 3 d: 81 ¹/₃ p., 3 e: 206 ²/₃ p.) Godkänd.

Segrarklass:

1. *Soldäkers King*, schäfer, förare Herr K. Törnkvist. 640 p. (3 a: 80 p., 3 b: 52 p., 3 c: 203 p., 3 d: 40 p., 3 e: 265 ¹/₃ p.) Hp. och Vp. samt championatcert.

RAPPORRHUNDAR.

Nybörjarklass:

1. *Klippvargens Zazzo*, schäfer, förare Herr S. Huber. 361 ¹/₃ p. 4 a: 41 ²/₃ p., 4 b: 187 ²/₃ p., 4 c: 40 p., 4 d: 92 p.) Hp. Uppflyttad till högre klass.
 2. *Vinland Vixen*, airedale, förare Kamrer E. Sundkvist. 355 ¹/₃ p. (4 a: 45 p., 4 b: 150 ¹/₃ p., 4 c: 61 p., 4 d: 99 p.) Hp. Uppflyttad till högre klass.
- Ulvamons Klipp*, schäfer, förare Herr B. Thorberg. 244 ¹/₃ p. (4 a: 45 p., 4 b: 137 p., 4 c: 62 ¹/₃ p., 4 d: 0 p.) Ej godkänd.

Högre klass:

1. *Soldäkers Pajas*, schäfer, förare Herr O. Arvidsson. 522 p. (4 b: 214 p., 4 c: 58 p., 4 d: 250 p.) Hp. och Vp. Uppflyttad till segrarklass.

ANLAGSPROV.

Trottens Trots Allt (Chips), airedale, ägare Fru E. Tegnér, förare Herr Gunnar Olsson. Godkänd.

King, rottweiler, ägare och förare Ingenjör E. Ringström. Godkänd.

Den förnämliga funktionärsstaben vid samma tävling.

Anlagsprov samt tävling för rapport- och sjukvårdshundar vid Helenelund den 18 maj 1941

Söndagen den 18 maj avhöll Svenska Brukshundklubben sin stora vartävling för rapport- och sjukvårdshundar samt anlagsprov vid Kista (Helenelund). 29 hundar hade anmälts till tävlingen, varav 5 st. i rapport, 6 st. i sjukvård och icke mindre än 18 st. i anlagsprovet, vilket bådagar gott för kommande tävlingar. Schäfertiken Cara samt airedaletteriern Vinland Vixen misslyckades i rapportföringen, varför båda avbröto tävlingen. Prislistan över proven fick följande utseende:

ANLAGSPROV.

Tarras, schäfer, bet. S. K. K. 5:—, äg. o. förare Herr S. Kihlberg. 161 ²/₃ p.
Gynt's Fellow, schäfer, äg. o. förare Herr Nils Hall. 151 ¹/₃ p.
Tatja, 532 RR, schäfer, äg. o. förare Fru Herta Boman. 147 ¹/₃ p.
Puck, 1954 PP, boxer, äg. o. förare Fru Anna Weinitz. 144 ¹/₃ p.
Charles Ex., schäfer, äg. o. förare Fröken Ann-Mari Karlsson. 143 p.
Emir av Rekola, 965 PP, äg. o. förare Herr Knut Rundgren. 138 ¹/₃ p.

Fänrik A. Åström från arméhundväsendet har med hjälp av hund uppspåret en sårad. (Stackars Guldblandson!)

Tell, rottweiler, äg. o. förare Herr Sven Hydén. 134 ²/₃ p.
Terry, dobermannpinscher, äg. o. förare Herr Tore Karlsson. 133 ²/₃ p.
Sassa, 2004 PP, boxer, äg. o. förare Herr Arne Rosén. 133 ²/₃ p.
Zepp, schäfer, äg. o. förare Herr Vilh. Gustavsson. 129 ²/₃ p.
King, rottweiler, äg. o. förare Fru Sonja Anstrin. 128 ¹/₃ p.
Säterjäntans Blondi, 433 PP, schäfer, äg. o. förare Herr Folke Trysén. 117 p.
Tarras, 2015 PP, boxer, äg. o. förare Herr Ringström. 104 ¹/₃ p.
Kippy, schäfer, äg. o. förare Herr Gustav Johansson. 101 ²/₃ p.
Cozie, 2420 PP, dobermannpinscher, äg. o. förare Frk. Astrid Norberg. 96 ²/₃ p.
Prisse, 2924 PP, boxer, äg. o. förare Herr G. Hagström. 96 ¹/₃ p.
Roy av Nitali, 2294 PP, boxer, äg. o. förare Herr S. Brovall. 71 ²/₃ p.
Reggi, 2051 PP, schäfer, äg. o. förare Herr Gunnar Ekstedt. Godkänd.

RAPPORRHUNDSGRUPP.

Nybörjarklass.

Säterjäntans King, schäfer, ägare Herr S. Granlund. 1 pris, Hp. 376 ¹/₃ p. Uppflyttad till högre klass.

Högre klass.

Dixa, schäfer, ägare Herr H. Gelin, Uppsala. 1 pris, Hp och Vp. 544 ²/₃ p. Uppflyttad till segrarklass.

Segrarklass.

Solåkers Pajas, schäfer, ägare Herr Otto Arvidsson. 1 pris, Hp. och Vp. 460 ²/₃ p. Ch. cert.

SJUKVÅRDSHUNDSGRUPP.

Nybörjarklass.

Prins Rudi, dobermannpinscher, ägare Herr Gunnar Svensson. 1 pris och Hp. 374 ²/₃ p. Uppflyttad till högre klass.
Björnholmens Soya, boxer, ägare Herr Herman Sundell. 2 pris. 331 ²/₃ p. Uppflyttad till högre klass.
Dollo av Rekola, schäfer, ägare Fru S. Österman. 328 ²/₃ p. Ej uppflyttad.
Klippvarens Zazzo, schäfer, ägare Herr S. Huber. 326 ¹/₃ p. Uppflyttad till högre klass.

Högre klass.

Arnolas Lona, schäfer, ägare Herr Bror Wennström. 1 pris, Hp och Vp. 450 ²/₃ p. Uppflyttad till segrarklass.
Epp av Rekola, schäfer, ägare Fröken Ruth Ekstedt. 2 pris och Hp. 444 p. Uppflyttad till segrarklass.

Ernst Guldblandsson.

En av klubbens mest energiska kvinnliga förare, fru Hildur Paulsson, med dobermannpinschern Marco.

Här ovan presentera vi klubbens främsta medlemsankaffare under året, fröken Astrid Norberg, med Souzie.

Tre framstående schäfrar på utställning. Från v.: fru Iris Sodenius m. Champ. Solåkers Cajus, Knut Törnqvist m. Champ. Solåkers King och S. Johansson m. Sacco Excelsior.

VÅRTÄVLING I HELENELUND DEN 25 MAJ

SKYDDSHUNDAR

Söndagen den 25 maj avslutades vårens evenemang med tävlingen för skydds- och spårhundar.

För *skyddshundarnas* vidkommande blev anslutningen opåräknat livlig med icke mindre än 15 deltagare, fördelade med 6 st. i nybörjarklass, 3 i högre och 6 i segrarklass. De olika raserna representerades av 7 st. schäfrar, 4 boxer, 3 rottweiler och 1 dobermann. Så gott som samtliga glädjande nog anmärkningsvärt goda typexemplar.

De olika klassvinnarna hade gott om poäng tillgodo före tvåorna. Sålunda hade nybörjarklassens eleganta Ritzie, som i förbigående sagt, fördes utmärkt väl, 28 poäng mera än sympatiske och stilige Ols Carr. I högre klass rehabiliterade sig kraftiga Cara för tidigare i vår något svaga prestationer med att överlägset slå sin tvåa, Roy, med 48 poäng. Ch. Foya i segrarklassen gjorde skäl för sin titel och gick med schwung och rutin fram till segrarplatsen med hela 55 poäng till övers mot nyblivne Ch. Solåkers King, som ingalunda gjorde någon svag prestation.

Spårproven lyckades över förväntan — endast 3 misslyckanden — trots att flera besvärliga faktorer invercade, torra marker, stark värme, blåst och korsade spår. Vid *uppletande av föremål* på större område visade hundarna däremot genomgående svag stövning. Området genomsöktes ej tillnärmelsevis grundligt av någon hund och det perfekta söket, med höjd nos, såg man ytterst litet av. Träna i mera kuperad terräng, lägg föremål på stenar och häng upp dem i träd och buskar och inlär från början stövningen riktigt med sick-sackdirigering över fältet. — *Appellen*, som ju är A och O i utbildningen, brast betänkligt i en del fall, särskilt i nybörjarklass, där grunden härtill skall läggas. — Momenten *lokalsinne och karaktär* stod procentuellt i hög klass. — I *skyddstjänsten* är man i allmänhet inne på rätt väg och några enstaka misslyckanden i vissa moment, utgöra endast de undantag från regeln, som äro ofrånkomliga.

Av efterföljande prislista med angivning av genomsnittspoängen i

olika momentgrupper torde i övrigt framgå resp. hundars fel och för tjänster.

PRISLISTA.

Skyddshundar:

Nybörjarklass: (Siffrorna inom parentes efter poängsumman ange genomsnittspoängen i följande momentgrupper i tur och ordning sålunda: spår, appell, lokalsinne och karaktär samt skyddstjänst.)

1. Ritzie, boxer, förare Fru E. Andersson. 405 p. ($74 \frac{2}{3}$ — $140 \frac{1}{3}$ — $84 \frac{1}{3}$ — $105 \frac{2}{3}$.) Hederspris. Uppflyttad till högre klass.
2. Ols Carr, rottweiler, förare Fru M. Rönström. 377 p. ($74 \frac{2}{3}$ — $126 \frac{1}{3}$ — 90 — 86 .) Extra pris. Uppflyttad till högre klass.
3. Ch. Lill-Jack, dobermann, förare Herr O. Adolffson. 356 p. (56 — $154 \frac{1}{3}$ — 90 — $55 \frac{2}{3}$.) Godkänd.
4. Roccie, boxer, förare Fru R. Sundqvist. $336 \frac{1}{3}$ p. (72 — 151 — 0 — $113 \frac{1}{3}$.) Godkänd.
5. Rackie, boxer, förare Fröken M. Landström. 274 p. ($50 \frac{2}{3}$ — $124 \frac{1}{3}$ — 40 — 59 .) Godkänd.
6. Rio, boxer, förare Fru B. Vikmans. $233 \frac{1}{3}$ p. ($50 \frac{2}{3}$ — 69 — 50 — $63 \frac{2}{3}$.) Ej godkänd.

Högre klass: (Siffrorna inom parentes efter poängsumman ange genomsnittspoängen i följande momentgrupper i tur och ordning sålunda: spår — uppletande av föremål — appell — lokalsinne och karaktär — skyddstjänst.)

1. Cara, schäfer, förare Herr K. Westin. $576 \frac{1}{3}$ p. ($66 \frac{2}{3}$ — 28 — $191 \frac{2}{3}$ — 86 — 204 .) Hederspris. Uppflyttad till segrarklass.
2. Roy, schäfer, förare Herr F. Thelander. $528 \frac{1}{3}$ p. ($66 \frac{2}{3}$ — 20 — $157 \frac{2}{3}$ — $81 \frac{2}{3}$ — $202 \frac{1}{3}$.) Extra pris Uppflyttad till segrarklass.
3. Treua, rottweiler, förare Herr G. Pettersson. 487 p. ($66 \frac{2}{3}$ — 20 — 158 — 74 — $168 \frac{1}{3}$.) Uppflyttad till segrarklass.

Segrarklass: (Siffrorna inom parentes efter poängsumman ange genomsnittspoängen i följande momentgrupper i tur och ordning sålunda: spår — uppletande av föremål — appell — karaktär — skyddstjänst.)

1. Ch. Foya, schäfer, förare Herr G. B. Gustafsson. $662 \frac{1}{3}$ p. ($66 \frac{2}{3}$ — 50 — $199 \frac{2}{3}$ — 40 — 306 .) Hederspris och 3 Vandringspris. (Ch.-cert.)
2. Ch. Solåkers King, schäfer, förare Herr K. Törnkvist. $607 \frac{1}{3}$ p. (56 — 46 — 195 — 40 — $270 \frac{1}{3}$.) Hederspris.
3. Ch. Klippvargens Zazzo, schäfer, förare Herr S. Huber. $576 \frac{1}{3}$ p. (72 — $55 \frac{1}{3}$ — $185 \frac{1}{3}$ — 40 — $223 \frac{2}{3}$.) Extrapris.
4. Arnolas Lona, schäfer, förare Herr B. Vennström. $560 \frac{1}{3}$ p. (0 — $46 \frac{2}{3}$ — 205 — 40 — $268 \frac{2}{3}$.) Godkänd.
5. Bisse-lills Cissi, schäfer, förare Herr N. Andersson. $493 \frac{2}{3}$ p. (0 — $47 \frac{1}{3}$ — $151 \frac{2}{3}$ — 28 — $266 \frac{2}{3}$.) Godkänd.
6. Ols Buster, rottweiler, förare Herr Gösta Olsson. 462 p. (0 — 38 — $144 \frac{1}{3}$ — 40 — $239 \frac{2}{3}$.) Godkänd.

P. Sundqvist.
Domarnas ordf.

SPÅRHUNDAR

I spårhundstävlan, som ägde rum söndagen den 25 maj vid Helenelund hade 6 hundar mött upp; 4 schäfrar 1 boxer samt 1 rottweiler.

Vädret var härligt med sol och värme. Hundarna klarade i stort sett bra de olika proven.

I *nybörjarklass* var Vargens Excelsior bland de bästa i lydnadsdressyren samt klarade budföringen med glans. I spårningen lyckades han inte fullt så väl, men blev godkänd.

Schäfern Ramonas Reio låg bra till i lydnadsproven men missade i budföring och kunde därför ej bedömas i skott. Hon gjorde ett bra spårarbete.

Schäfern Astigårds Tanja var bra i hopp och införighet. Hon fullföljde ej spåret och kunde ej godkännas.

I *högre klass* deltog schäfern Ramonas Jack. Han visade sig god i lydnads- och karaktärspöven, men vid linspårets slut lyckades det honom inte att finna apporten.

Då apporterna voro ovanligt små och hade ringa vittring, och då det var sannolikt att den sista apporten borttagits av någon, beslutade domarekollegiet att godkänna provet. »Personspåret» misslyckades.

Boxerhunden Titina tävlade också i denna klass och visade upp ett gott arbete, hon klarade bra »personspåret».

I *segrarklass* deltog rottweilern Prick av Janabo. Han var i genomsnitt bra, men arbetade mycket långsamt i lydnadsproven. I »personspåret» erhöill han betyget godkänd.

SPÅRHUNDSKLASS.

Nybörjarklass.

Ramonas Reio, ägare Herr Ragnar Bjuhr. $317 \frac{1}{3}$ p. 1 pris och Hp. Uppflyttad till högre klass.

Vargens Excelsior, ägare Fotograf Uno Friberg. $327 \frac{1}{3}$ p. Extrapris. Ej uppflyttad.

Astigårds Tanja, ägare Herr K. O. Eriksson. 194 p. Ej godkänd.

Högre klass.

Titina, ägare Herr Jonas Vidlund. 368 p. 1 pris och Vp. Ej uppflyttad.

Ramonas Jack, ägare Herr Ragnar Jansson. 288 p. Ej godkänd.

Segrarklass.

Prick av Janabo, ägare Fru Judit Brambeck. 362 p. 1 pris och extrapris.

A. Tingström.
Prisdomare.

S. B. K. arrangerar uppvisning för pressen

Härom skriver Svenska Dagbladet:

»När ett sällskap pressmän i går intogo lunch på Piperska Muren, fingo de plötsligt besök av en fyrbent budbärare, köpman A. Hellgrens schäfer Clodo, som medförde ett brev med inbjudan till en uppvisning i tjänstehundsdressyr på Polishusets gård. Man hörsammade mangrant inbjudningen och fick vid den intressanta demonstrationen, som leddes av överkonstapel E. Stohm, och vari förutom Clodo ytterligare några fyrbenta vänner till denne deltog, ett imponerande intryck av de resultat, som kunna uppnås genom rationellt driven polishundsdressyr. Hundtruppen lystade till kommandoorden lika fermt som ett kompani gamla väl-drillade soldater och ingenting klickade. Vid ett efterföljande moment, omfattande spårning och fasttagande av förbrytare, utmärkte sig särskilt konstapel Annsbergs Puck på ett sätt, som bådade föga gott för medlemmar av de långfingrades skrå. Uppvisningen var anordnad med anledning av den instruktörsvecka Svenska Brukshundklubben anordnar här i Stockholm 18—25 maj.»

Pressens representanter med dir. Rosengren (närmast) beundrar konstapel Annsbergs Pucks manarbete samt vackra stegklättring.

En kvartett ur Stockholmspolisens stränga garde kompletterat med Axel Hellgren längst till höger å bilden. Från vänster: konstaplarna A. Annsberg m. $\frac{9}{10}$ Puck, K. Krantz m. $\frac{1}{10}$ Lord, G. Holmström m. $\frac{18}{10}$ Carley och P. Svanström m. $\frac{9}{10}$ Frej.

Uppvisning vid Helenelund för kursdeltagare

uppvisning för deltagarna å Järvafältet i närvaro av arméhundväsendets ledning med dess chef, major Einar Edström, i spetsen. Även Svenska Kennelklubben representerades av dess sekreterare, friherre Carl Leuhusen samt doktor R. Örtegren. Uppvisningen ägde rum vid klubbens sportstuga vid Helenelund och pågick så gott som hela dagen.

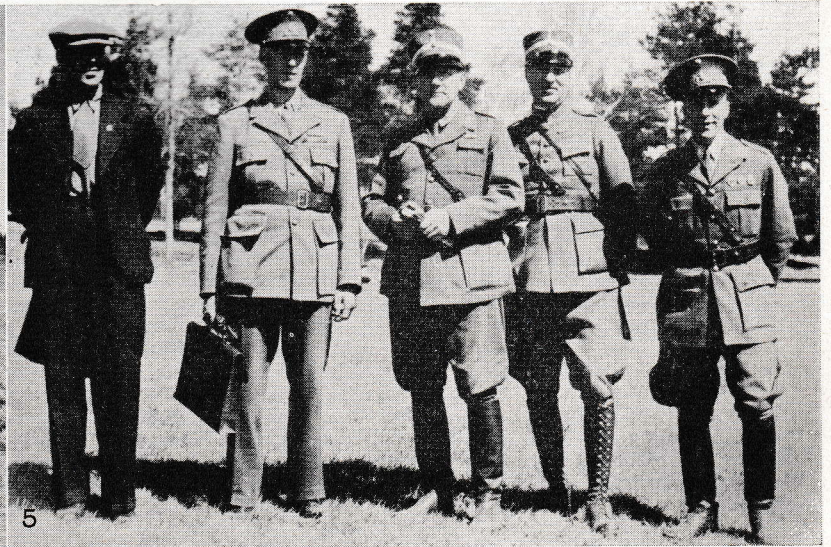
Spårhundarna började dagens arbete, varefter rapport-, sjukvårds- och skyddshundar fingo visa sina färdigheter. Uppvisningen avslutades med lydnadsprov, varvid man fick tillfälle se, vad välutbildade brukshundar kunna prestera. Champion Foyas planklämning på över 2 meter senterades livligt av publiken likaväl som Epp av Rekolos och Rudy v. Lancershims fältarbete som sjukvårdshundar. Icke minst effektiv var Caras rapportföring på en sträcka av c:a 1 mil, då hon på sista sträckan utsattes för allehanda irritationer, men dock sprang sin väg fram fullkomligt obörd. För övrigt utförde samtliga deltagande hundar sina prestationer synnerligen förtjänstfullt och säkerligen fingo de intresserade sakkunniga ett gott intryck av det arbete som klubben och dess instruktörer utfört.

Svenska Brukshundklubben anordnade i Stockholm 18—25 maj en kurs för utbildning av frivilliga biträdande instruktörer (dressörer) vid utbildning av olika slag av tjänstehundar för vissa statliga och kommunala myndigheter, bl. a. för hemvärnen och industribevakningen. Kursen, som delvis bestods av statsanslag, stod under medverkan av Svenska Arméhundväsendet. Kursen räknade c:a 40 deltagare från olika delar av landet.

I anslutning till kursen arrangerades en

1. Champ. Cara, äg. K. Westin återkommer fr. 9 km. rapportsträcka.
2. Cara återsändes.
3. Fru Brambeck sätter Prick av Janabo på spår.
4. En "bukett" vackra brukshundar vid Helenelund.
5. Arméhundväsendets representanter. Fr. h. Serg. H. Johansson, löjt. F. O. Bergström, chefen, major E. Edström, skolch. ryttm. C. G. Wallman och fänrik A. Åström.
6. Kursdeltagare, funktionärer m. m. anlända till klubbens träningsplats vid Helenelund.

Uppvisning vid Helenelund för kursdeltagare

uppvisning för deltagarna å Järvafältet i närvaro av arméhundväsendets ledning med dess chef, major Einar Edström, i spetsen. Även Svenska Kennelklubben representerades av dess sekreterare, friherre Carl Leuhusen samt doktor R. Örtegren. Uppvisningen ägde rum vid klubbens sportstuga vid Helenelund och pågick så gott som hela dagen.

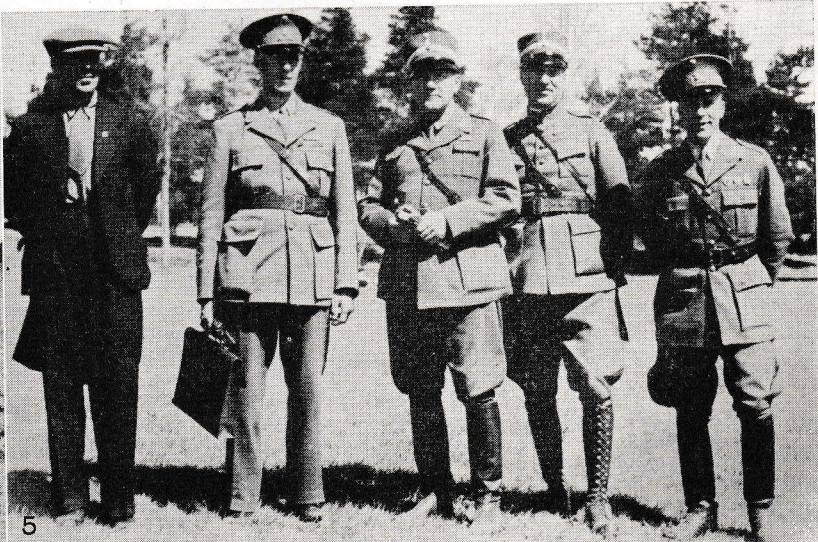
Spårhundarna började dagens arbete, varefter rapport-, sjukvårds- och skyddshundar fingo visa sina färdigheter. Uppvisningen avslutades med lydnadsprov, varvid man fick tillfälle se, vad välutbildade brukshundar kunna prestera. Champion Foyas planklättring på över 2 meter senterades livligt av publiken likaväl som Epp av Rekolos och Rudy v. Lancershims fältarbete som sjukvårdshundar. Icke minst effektivt var Caras rapportföring på en sträcka av c:a 1 mil, då hon på sista sträckan utsattes för allehanda irritationer, men dock sprang sin väg fram fullkomligt oberoend. För övrigt utförde samtliga deltagande hundar sina prestationer synnerligen förtjänstfullt och säkerligen fingo de intresserade sakkunniga ett gott intryck av det arbete som klubben och dess instruktörer utfört.

Svenska Brukshundklubben anordnade i Stockholm 18—25 maj en kurs för utbildning av frivilliga biträdande instruktörer (dressörer) vid utbildning av olika slag av tjänstehundar för vissa statliga och kommunala myndigheter, bl. a. för hemvärnen och industribevakningen. Kursen, som delvis bestods av statsanslag, stod under medverkan av Svenska Arméhundväsendet. Kursen räknade c:a 40 deltagare från olika delar av landet.

I anslutning till kursen arrangerades en

1. Champ. Cara, äg. K. Westin återkommer fr. 9 km. rapportsträcka.
2. Cara återsändes.
3. Fru Brambeck sätter Prick av Janabo på spår.
4. En "bukett" vackra brukshundar vid Helenelund.
5. Arméhundväsendets representanter. Fr. h. Serg. H. Johansson, löjtn. F. O. Bergström, chefen, major E. Edström, skolch. ryttm. C. G. Wallman och fänrik A. Åström.
6. Kursdeltagare, funktionärer m. m. anlända till klubbens träningsplats vid Helenelund.

S. B. K:s utställningspremiär i Malmö

Vid Svenska Brukshundklubbens premiärutställning i Malmö hade jag nöjet döma den mest homogena och vackraste samling boxer, som sannolikt visats i vårt land.

Detta resultat var helt beroende av köpman Fogelbergs mångåriga, målmedvetna arbete till vår boxers avels fromma. Genomgående var detta arbete synbarligen bedrivit efter noggrant urval av blodslinjer. Resultatet var så markant, att jag än en gång måste vädja till boxeruppfödare ute i landet att icke uteslutande välja sina avelsdjur med hänsyn till dessas placering i prislisorna. Som belägg härför vill jag framhålla, att hunden nr 3, Rolands Rekryt, själv endast nådde andra pris i öppen klass, men att samma hund suveränt dominerade avelsklassen. En annan sak, som var påtaglig beträffande dessa vackra boxerhundar var, att inte en enda hund visade tendens till dräglighet, vilket helt berodde på nospartiets, speciellt underkäkens korrekta utformning.

Bland Riesenschauzer visades förutom de gamla välkända stjärnorna ett par synnerligen lovande unghundar, av vilka nr 28 Babs Maritza har alla förutsättningar att gå långt.

Till våra värdar, Svenska Brukshundklubbens lokalstyrelse i Malmö, framför jag mitt tack för några angenäma dagar. Min ringsekreterare, veterinärmedicine kandidat Ohm, har jag anledning särskilt tacka, enär han förutom ett charmant skött sekreterarskap även visade mycket stort intresse och stort kunnande beträffande arbetet i sin helhet.

Här nedan följer mina anteckningar om de olika djuren.

Boxer.

1. *Puck*.
Äg. Fröken Ingeborg Mårtensson. 2 pris u. kl. Rätt välbyggd, men för liten hund med en aning lång rygg, dessutom svagt sänkt över manken. Bra ben, tassar och gång. Svansen för högt buret. Rätt välskuret huvud, mörka ögon och bra bett, nospartiet dock ännu för tunt.
2. *Amiral 2025 PP*.
Äg. Lantbrukare Axel Mårtensson. 1 pris ö. kl. 2 pris s. kl. Substansfull, kvadratisk, välställd hund. Korset dock en aning för kort. Bra ben och tassar. Typiskt huvud med mörka ögon. Underbettet dock väl kraftigt markerat.

3. *Rolands Rekryt 27 PP*.
Äg. Tandläkare Carl Gustaf Stern. 2 pris ö. kl., 1 pris avelsklass, hederspris. Substansfull, väl byggd, något för grov hund, speciellt beträffande hals- och frontparti. Dessutom i onödig överkondition. Benen något för veka i förhållande till den tunga kroppen, korset för brant. Korrekt huvud med vackra ögon (utställningens vackraste boxersansikte). Bettet kunde ha varit bättre.
4. *Rolands Ulster 2346 PP*.
Äg. Köpman A. H. Fransson. 1 pris ö. kl., 3 pris s. kl. Kvadratisk, välbyggd hund med bra djup. Välställd med bra ben och tassar. Vackert huvud, ögon och bett.
5. *Rolands Uns 2345 PP*.
Äg. Köpman A. H. Fransson. 1 pris ö. kl., 4 pris s. kl. I stort sett lik nr 4, sin helbroder, men något blackare i färgen och en aning lösare tassar. Halspartiet även något lösare och grövre. I övrigt en prima hund.
6. *Rolands York 458 RR*.
Äg. Målar Gunnar Nilsson. 1 pris ö. kl. Kvadratisk, välställd hund, dock en aning krum och något för brant kors. ej fullt ren i färgen. Vackert huvud med underbart mörka ögon och bra bett. Nospartiet dock i tunnaste laget.
7. *Sir Puck*.
Äg. Konditor Eggert Darin. 3 pris ö. kl. Kraftig, väl lång hund med något sänkt rygg, för svaga ben och tassar och för högt buret svans. Huvudet ej typiskt och sotigt i färgen. Vackra ögon och bra bett.
8. *Örbyhems husar 1988 PP*.
Äg. Köpman H. A. Fogelberg. 1 pris ö. kl., 1 pris s. kl., certifikat, hederspris. Kvadratisk, substansfull, välbyggd hund. Välställd med bra ben och tassar, dock för närvarande något övertränad. Utmärkt huvud med mörka vackra ögon och bra bett. En charmant unghund.
9. *Aspasia*.
Inställde sig ej.
10. *Dolly*.
Äg. Herr Åke Rydell. 2 pris ö. kl. Bra kroppad, välställd tik. Torr, vacker kropp och hals. Huvudet tyvärr otypiskt med för långt, tunt nosparti, bra bett, men ögonen i ljusaste laget.
11. *Gri-Addo 457 RR*.
Äg. Skolflickan Johanna Hellström. 3 pris ö. kl. En liten, rätt välbyggd tik, men för trippig i gången och oren i färgen. Rätt bra huvud, men orent i färgen. Bra ögon och bett.
12. *Rolands Trixie 2391 PP*.
Äg. Ingenjör E. Th. Christianson. 1 pris ö. kl., 1 pris s. kl. Cert. H. P. En vit och brun, skäckig tik, vackert byggd och välställd, med ovanligt djup. Korset en aning för brant. Tiken behöver cirka 2 à 3 kg. ytterligare hull för att dölja ryggen, som stundom framträdde för skarpt. Utmärkt huvud och ögon. Bettet kunde ha varit kraftigare. En charmant vacker och trevlig tik
13. *Rolands Yva 464 RR*.
Äg. Köpman H. A. Fogelberg. 1 pris ö.

- kl., 2 pris s. kl. Substansfull, kraftig, välbyggd tik. Korrekt ställda, bra ben, tassarna ännu något ungdomligt mjuka och en aning fransyska. Charmant vackert huvud, ögon och bett. En utmärkt tik.
14. *Örbyhems Aida 463 RR*.
Äg. Herr Rubin Freij. 1 pris ö. kl., 4 pris s. kl. Kraftig, välbyggd tik, dock för närvarande icke i bästa kondition. Välställd med bra ben och tassar. Vackert huvud, ögon och bett. En prima tik.
15. *Örbyhems Gamba 1990 PP*.
Äg. Herr Rubin Freij. 1 pris ö. kl., 1 pris s. kl. Cert. H. P. Ovanligt kraftig, välbyggd och välställd tik, bra ben och tassar. Vackert, typiskt huvud, vackra ögon och bra bett. En charmant tik.
16. *Örbyhems Glory 1991 PP*.
Äg. Skeppsredare Mauritz Jonasson. 1 pris ö. kl., 3 pris s. kl. Välbyggd, korrekt tik, dock något vekare än helssystem nr 15. Vackert huvud, men nospartiet borde varit bättre utfyllt. En god tik, dock en aning skygg.
17. *Rolands Master*.
Äg. Direktör Wilhelm Edner. 1 pris ö. kl., 2 pris s. kl. Vacker, kvadratisk hund, välställd, med något för veka ben. Halsen något för lös. Tigreringen rätt vacker. Bra huvud, ögon och bett, nosen dock något för tunn.
18. *Rolands Symftig 25 PP*.
Äg. Herr Eric Larsson. 1 pris ö. kl., 1 pris s. kl. Cert. H. P. Kraftig, kvadratisk hund med bra djup. Välställd med bra ben och tassar. Tigreringen något svag. Vackert huvud. Ögonen kunde dock ha varit mörkare och bettet vackrare.
19. *Marmons Harro 656 PP*.
Äg. Herr Eric Wernér. 2 pris avelsklass.
20. *Allis 2788 PP*.
Äg. Lantbrukare Axel Mårtensson. 1 pris ö. kl., 1 pris s. kl. Liten, kompakt, bra kroppad tik, mörkt tigrerad. Bra ställd. Goda ben, dock en aning trång fram och något fransysk. Vackert huvud, ögon och bett. En god tik som vinner på grund av närmaste konkurrenternas dåliga kondition.
21. *Bonny 791 PP*.
Äg. Litograf Göte Månsson. 1 pris ö. kl., 3 pris s. kl. Bra kroppad, välställd, korrekt tik, dock i för dålig kondition efter valpning. Vackert, välskapat huvud, dock i lättaste laget. Bra ögon och bett. En god tik.
22. *Rolands Ottie 1892 NN*.
Äg. Herr Eric Larsson. 1 pris ö. kl., 2 pris s. kl. Välbyggd, korrekt tik, men i dålig kondition efter valpning. Vackert, typiskt huvud, vackra ögon och bra bett. En utmärkt tik, om man bortser från den tillfälligt dåliga konditionen.
23. *Sippy*.
Äg. Fru Emy Segerborn. 3 pris ö. kl. Rätt bra kroppad, men väl hullig liten tik, svaga ben och bundna rörelser, okuperad. Huvudet alltför mopsbetonat och ögonen för ljusa. Bra bett. Med tveksamhet premierar jag denna tik.

108. *Dansk Ch. Rolands Kadett, 743 MM.*
 Äg. Köpman H. A. Fogelberg. 1 pris
 avelsklass.

Riesenschnauzer.

24. *Roy av Lillbo 2813 PP.*
 Äg. Fru Margit Wistedt. 2 pris ö. kl.
 Rätt vacker, kraftig hund, dock en
 aning för grund. Tendens till över-
 byggnad med åtföljande bundna rörel-
 ser. Rätt bra ben och tassar, dock nå-
 got trång fram. Vackert huvud, ögon
 och bett. Hårlaget tyvärr persian och
 något för vekt.
25. *Emo von der Baldurshöhe 2439 PP.*
 Äg. Banktjänsteman Karl Rosenqvist.
 1 pris ö. kl., 2 pris s. kl. Extra pris.
 En ovanligt mäktig, korrekt kroppad
 hund, bra ben men tassarna något lö-
 sa. Något trång fram och en aning
 fransysk. Bra hårlag och skägg, men
 illa trimmad. Vackert huvud, ögon
 samt utmärkt bett. En kraftig prima
 brukshund, som borde visats fram i
 bättre trim.
26. *Champion Tann v. Pfahlhof 253 NN.*
 Äg. Körsnär Gustaf Gavelli. 1 pris ö.
 kl., 1 pris s. kl. Cert. H. P. En kvadra-
 tisk, korrekt, mycket vacker hund,
 dock en aning feminint betonad. Pri-
 ma huvud, ögon och bett. En god
 hund, å vilken jag blott skulle ha öns-
 kat litet mer substans.
27. *Cleo av Lindby.*
 Utebliven.
28. *Babs Maritza 465 RR.*
 Äg. Avdelningschef John Peterson. 1
 pris ö. kl., 2 pris s. kl. Charmant byggd,
 vacker ungdom, korrekt ställd med
 bra ben och tassar. Utmärkt hårlag.
 Vackert huvud, vackra ögon och bett.
 En prima, lovande ungtik.
29. *Briggi av Lindby 380 RR.*
 Äg. Fröken Inga Lisa Ohlsson. 2 pris
 ö. kl. Kvadratisk, rätt bra kroppad
 tik, men i dålig kondition. En aning
 skarp i ryggen. Rätt bra ben och tas-
 sar, men tendens till kohas. Vackert
 huvud, men något för tunt över hjä-
 san. Bra ögon och bett. Bristande kon-
 dition och muskulatur nedsätter den-
 na tik.
30. *Daijla av Lindby 466 RR.*
 Äg. Fröken Hillevi Sandell. 1 pris ö. kl.
 Vackert kroppad ungtik. Bra ben, tas-
 sar och rörelser samt korrekt ställd.
 Strävt, bra hårlag, men slätt och hårt
 åtliggande. Vackert huvud, vackra
 ögon och bett. Lovande ungtik.
31. *Struvel von der Burg Heldenstein.*
325 PP.
 Äg. Körsnär Gustaf Gavelli. 1 pris ö.
 kl., 1 pris s. kl. Cert. H. P. Substans-
 full, kompakt, korrekt tik med bra
 ställ och rörelser, korrekta ben och
 tassar. Prima huvud, ögon och bett.
 En utmärkt tik.

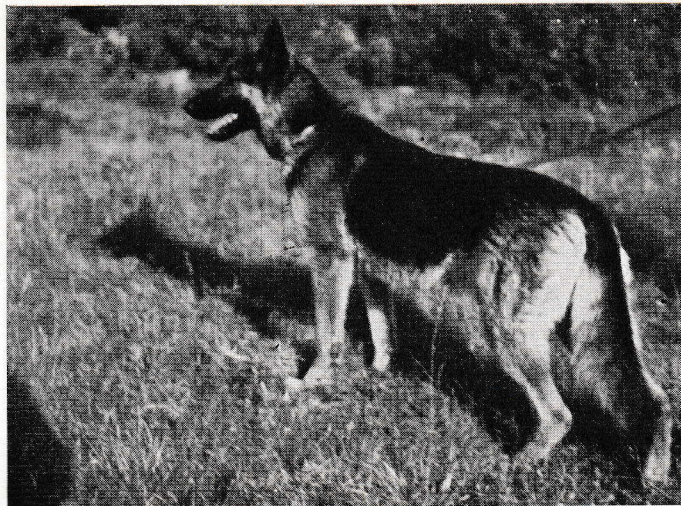
I uppfödarklass erhöll Köpman H. A.
 Fogelberg 1 pris för en charmant grupp,
 omfattande 10 djur.

Samma pris tilldelades Herr Rubin Freij
 för en likaledes charmant grupp, omfat-
 tande 5 hundar.

G. Carring.

Schäfer.

34. *Arno av Trebergsklippan 94 RR.*
 Äg. dir. H. Andreasson, Mölndal,
 uppf. herr Herbert Börjesson, Nya

Ziba av Trebergsklippan
 upprepade sin seger
 från S. K. K. i Stockholm
 och tilldelades även på
 Malmöutställningen 1:a
 pris i segrarklass samt
 certifikat. Ägare är di-
 rektör H. Andreasson,
 Mölndal.

- Varvet. Lagom stor med goda propor-
 tioner och bra vinklar. Bra huvud och
 bett. Något marktrång. Armbågarna
 kunde vara bättre slutna. God karak-
 tär. 1:sta pris ö. kl., 2:dra pris s. kl.
35. *Baré av Trebergsklippan 2768 PP.*
 Äg. sjukvårdare Sigfrid Svensson, Gö-
 teborg, uppf. herr Herbert Börjesson,
 Nya Varvet. Något överbyggd, ej till-
 räckligt vinklad, lösa mellanfötter,
 nystar i trav. Bra huvud och bett, bra
 ögon, god karaktär. 2:dra pris ö. kl.
36. *Enghälls Arno 520 PP.*
 Äg. civiling. Yngve Sjögren, Göte-
 borg, uppf. fru Iris Sodenius, Eneby-
 berg. Ej tillräckligt vinklad, något
 överbyggd och något marktrång. Bra
 huvud och korrekt bett, ögonen kunde
 vara mörkare. Mycket god karak-
 tär. 2:dra pris ö. kl.
37. *Mollemann av Asabo.*
 Äg. chaufför John Eriksson, Göte-
 borg, uppf. dir. H. Andreasson, Mölndal.
 Medelstor kraftig typ, något
 marktrång, bättre vinklad bak än
 fram, lockig päls. Korrekt bett och
 bra ögon. 2:dra pris ö. kl.
38. *Rosenhofs Ali 355 PP.*
 Äg. dir. H. Andreasson, Mölndal,
 uppf. fabrikör Herbert Lindeman,
 Torp. En välbyggd hund med goda
 proportioner och bra vinklar. Korrekt
 bett och mörka bra ögon. God karak-
 tär. 1:sta pris ö. kl. och 4:de pris
 s. kl.
39. *Rosenhofs Harras 2503 PP.*
 Äg. köpman Allan Larsson, Göteborg,
 uppf. fabrikör Herbert Lindeman,
 Torp. En bra brukshundtyp med bra
 vinklar och vägvinnande steg. Något
 mjuka mellanfötter. God karaktär.
 1:sta pris ö. kl. 3:dje pris s. kl.
40. *Rosenhofs Muck.*
 Äg. bagarmäst. Erik Lennartsson,
 Alingsås, uppf. fabrikör Herbert Lin-
 deman, Torp. Hunden ger ett gott
 totalintryck, har goda proportioner
 och bra vinklar. Armbågarna kunde
 vara mera slutna. Vägvinnande bra
 steg men något marktrång. Bra ögon
 och tänder. God karaktär. 1:sta pris
 ö. kl. 1:sta pris s. kl. o. hederspris.
41. *Roy.*
 Äg. handlande S. Kulbasa, Trelleborg,
 uppf. herr Otto Hård, Trelleborg.
 Högbent och överbyggd, ej tillräckligt
 vinklad, marktrång. God karaktär.
 3:dje pris ö. kl.
42. *Schott 1481 PP.*
 Äg. entreprenör Otto Lindberg, Kris-
 tianstad, uppf. jägare A. Hansson,
 Hälsingborg. Ävenledes en högbent
 och överbyggd hund ej tillräckligt
 vinklad, ljusa ögon men bra tänder.
 Något marktrång. Ganska skarp till
 följd av hård skyddsdressyr. 3:dje
 pris ö. kl.
43. *Svarte Petter 1480 PP.*
 Äg. stud. P. O. Hemby, Wadensjö,
 uppf. Berlin och Lundqvist, Västra
 Torup. Oädelt huvud, uppdraget njur-
 parti, ej tillräckligt vinklad, över-
 byggd och marktrång. 3:dje pris ö. kl.
44. *Chérie 2.*
 Äg. herr John Jönsson, Lomma, uppf.
 fru Olga Ahlgren, Kvarnby. Något
 överbyggd, ej tillräckligt vinklad, ej
 tillräckligt bröstdjup, fransysk ställ-
 ning fram, 2 premolarer felas. God
 karaktär. 2:dra pris u. kl., 2:dra pris
 ö. kl.
113. *Ritta.*
 Spinkig typ, ej tillräckligt vinklad,
 marktrång. En premolar felas. Out-
 vecklad. 2:dra pris u. kl.
45. *Hella 2, 1964 PP.*
 Äg. handlande J. Holmgren, Tångarp,
 uppf. lantbrukare Åke Gullberg,
 Kvarnby. Bättre vinklad bak än fram,
 överbyggd, något utåtvridna armbå-
 gar. Bra huvud och korrekt bett.
 God karaktär. 2:dra pris ö. kl.
46. *Katja av Asabo 2508 PP.*
 Äg. herr Bertil Larsson, Göteborg,
 uppf. dir. H. Andreasson, Mölndal.
 Kraftig brukshundtyp med rätt goda
 proportioner och bra bröst. Något
 uppdraget njurparti. Bra ögon och
 tänder. God karaktär. 1:sta pris ö. kl.,
 2:dra pris s. kl.
47. *Ziba av Trebergsklippan 679 PP.*
 Äg. dir. H. Andreasson, Mölndal,
 uppf. herr Herbert Börjesson, Nya
 Varvet. En välbyggd tik med goda
 proportioner och bra vinklar. Ut-
 märkt vägvinnande steg. Mycket god
 karaktär. Bröset kunde vara kraftig-
 gare. Mörka bra ögon och korrekt
 bett. Totalintrycket mycket gott. 1:sta
 pris ö. kl., 1:sta pris s. kl. och heders-
 pris.

Till min ringsekreterare fru Bolm-
 ström vill jag frambära ett hjärtligt
 tack för god hjälp vid framförandet
 av hundarna. A. Hellgren.

Champion vid 17 mån.:
Airedaleteriern Ch.
Trottens Trots Allt, som
är fallen efter den om-
stridda avelshunden Ch.
Aislaby Bertric, har er-
övrat sitt championat
sensationellt hastigt (4
utställningar och 1 bruks-
prov).

AIREDALETERRIER, HUNDAR.

48. *Barbarossa (Buster) 469 RR.*
Äg. Herr Bertil Carlsson, Göteborg.
1:a p. ö. kl.
Ädel och elegant hund. Vackert hu-
vud med välliggande öron och mörka
ögon. Ojämnt bett, för lång rygg, bra
ben och fötter. Goda rörelser
49. *Jack 1314 MM.*
Äg. Köpman Carl-Gösta Lundberg,
Malmö. 2:a p. ö. kl.
För grov och oädel typ. I övrigt väl-
byggd med goda bruksdelar.
50. *Ruff.*
Äg. Boktryckare Oscar Åberg, Tome-
lilla. 3:e p. ö. kl.
Ej önskvärd typ och alltför grov.
51. *Sapper 470 PP.*
Äg. Disponent Sven Swärdh, Malmö.
1:a p. ö. kl. 3:e p. s. kl.
Ädel och schwungfull, långt vackert
huvud. Kroppen något luftig. Rygg-
linjen vacker och bra kors, svansen
för kort kuperad. Utmärkta ben och
fötter, bra hår och färg.
53. *Trottens Too-de-lo (Tott) 2491 PP.*
Äg. Köpman Olof Bengtsson, Göte-
borg. 1:a p. ö. kl. 4:e p. s. kl.
Långt, härligt huvud. Ojämnt bett, bra
kropp. Bra ben och fötter och goda
rörelser.
112. *Masset.*
Äg. Försäkringstjänsteman B. Als-
mark, Malmö. 3:e p. ö. kl.
Grov och oädel. Verkar läst i bakde-
len. Svansen lågt ansatt. Lösa fötter.
Dåliga rörelser.
54. *Trottens Trots Allt (Chips) 1818 PP.*
Äg. fru Elfe Tegnér, Stockholm. 1:a
p. ö. kl. 2:a p. s. kl.
Stor, kraftig men samtidigt mycket
ädel hund med vackrast tänkbara hu-
vud, öron och ögon. Lång, ädel hals,
väl ansatt till den vackra rygglinjen.
För dagen verkade hunden ej i bästa
kondition, vilket tog sig uttryck ge-
nom slapphet i mellanhand och has.
Naturligtvis invercade detta menligt
på hundens rörelser.
55. *Önsvala Stepmän 1494 PP.*
Äg. Handlande Emil Nilsson, Önsvala,
Djurslöv. 1:a p. ö. kl. 1:a p. s. kl.
Cert. Hp.

En mycket maskulin och ädel hund
med lagom storlek, som charmerade
genom underbara rörelser. Vackert
huvud, ögon och öron. Ädel hals och
vacker rygglinje. Överarmarna något
korta och raka. Utmärkta ben och
fötter, prima hår och färg.

111. *Champion Aislaby Bertric
(Young Aethling) 1315 MM.*
Äg. Fru Richardis Sörvik, Göteborg.
1:a p. avelskl. Hp.
Uppvisade en synnerligen förnäm
avelsgrupp. Detta var ingen överrask-
ning, ty hunden har ju redan tidigare
dokumenterat sig som den säkraste
reproduktör av denna ras vi någonsin
haft i landet.

TIKAR.

56. *Alci Helen 1937 NN.*
Äg. Verkmästare Gerhard Rosander,
Heleneholm, Malmö. 1:a p. ö. kl.
3:e p. s. kl.
Utmärkt typ med vackert modellerat
huvud, bra öron och ögon. Kvadra-
tisk kropp men något sänkt i ryggen,
bra front, ben och fötter.
57. *Alloha Lei 1938 NN.*
Äg. Köpman Ivan Pripp, Malmö. 2:a
p. ö. kl.
Hela framdelen utmärkt, bakkdelen
däremot ej av bästa slag. Stark kohas.
58. *Björnehögs Jessica 443 RR.*
Äg. Kontorschef H. Malmström, Träl-
leborg. 2:a p. ö. kl.
Grov och oädel. För lång rygg. Bra
benstomme och hårlag.
59. *Burga v. Derbyschloss 330 PP.*
Äg. Handlande Emil Nilsson, Djurs-
löv. 1:a p. ö. kl. 2:a p. s. kl.
Enastående väl hopkommen tik,
ovanligt sund. Lagom långt huvud
med mörka, vackra ögon, stark rygg
och bästa fötter. Utmärkta rörelser,
prima hårlag.
60. *Royal Romance 1923 PP.*
Äg. Kandidat Stig Ahlberg, Göteborg.
1:a p. ö. kl. 1:a p. s. kl. Cert. Hp.
En mycket tilltalande tik av hög
kvalitet. Charmant huvud och hals.
Prima rygg, d:o bogar, ben och rö-
relser.

61. *Raya av Saxa 468 RR.*
Äg. Herr Fridolf Andersson, Göte-
borg. 1:a p. ö. kl. 4:e p. s. kl.
Även denna ett mycket ädelt exem-
plar med långt, vackert huvud och
ädel hals. För lång, men stark rygg,
bra ben och rörelser.
63. *Önsvala Heidi 471 RR.*
Äg. Köpman H. A. Fogelberg, Malmö.
1:a p. ö. kl.
Ädel och vacker med korrekt huvud.
Löst halsskinn, prima kropp, hår och
färg. Rör sig bra.
64. *Önsvala Laika 472 RR.*
Äg. Handlande Emil Nilsson, Djurs-
löv. 1:a p. ö. kl.
Mycket god typ. Välbyggd men för
liten. Vackert huvud, öron och ögon.
Bra ben och fötter, utmärkt päls, rör
sig väl.

ROTTWEILER.

32. *Ch Ols Carr 407 NN.*
Äg. Fru Märtha Rönström, Höglands-
torget. 1:a p. ö. kl., 1:a p. brh. kl.,
1:a p. s. kl., cert. och Hp. Är en gam-
mal segervan bekant med stora för-
tjänster såsom en mycket god typ.
Hans fel ligger i ryggen, som är för
lång och något sänkt och bakkdelen,
som är en smula stel.
33. *Donny 2797 PP.*
Äg. Kontrollör Eric Ericsson, Malmö.
3:e p. ö. kl. Har ej den rätta typen.
Huvudet är för långt, smalt och jakt-
hundsbetonat. Öronen äro för stora.
Ögonlocken invuxna. Står fransyskt
och är överbyggd.

Carl Leuhusen.

en klocka som tål...

för män i stål

REVUE
Sport

Stötsäker
Vattensäker
Antimagnetisk

Endast hos urmakare

Karlskrona- avdelningens tävling den 15 juni 1941

Söndagen den 15 juni avhöll Svenska Brukshundklubbens lokalavdelning i Karlskrona sin första officiella brukshundtävling i Vämö park med tio deltagande ekipage, fyra i skydds- och sex i anlagsprov.

Då det icke var möjligt att erhålla mer än en prisdomare i trakten, nödgades klubben sända icke mindre än fyra prisdomare från Stockholm, herrar Stohm, fullmäktig, Guldbbrandsson, Hellgren samt undertecknad. Herr Bolmström, gammal stockholmare, numera malmöbo, var den ende, som kunde uppbringas i orten. Sålunda måste man otvivelaktigt komma till den slutsatsen, att någonting måste göras för uppdragande av lämpliga prisdomar-aspiranter litet var stans i landet, ty i annat fall torde dylika tävlingar komma att bli allt för betungande för klubbens ekonomi. Vid detta tillfälle var lokalavdelningens ordförande, statspolisman Albin Johansson, kallad som prisdomaraspirant.

ANLAGSPROV:

Ex av Trossö,

förare herr Olle Nilsson, ägare statspolisman Albin Johansson, utförde ett gott spårarbete och blev godkänd i de flesta lydnadsproven.

Pojken av Trossö,

förare herr Ström, äg. fröken Maj-Britt Ström, visade goda anlag i samtliga prov och blev godkänd.

Mona,

äg. o. förare herr I Wiberg, utförde ett mycket gott arbete i spår och apporterade säkert samt utförde lydnadsproven mycket bra utom platsliggande i grupp, då hon gick till »husse». Godkänd.

Blücher,

förare herr Karlsson, började spåra under det att »husse» intresserade sig för spårmanen, som trasslat till sig något litet, och utarbetade spåret på ett tillfredsställande sätt. Låt oss hoppas, att »husse» har linan klar nästa gång. Godkända lydnadsprov, men alltför långsam vid inkallandet. Godkänd.

Büloff,

äg. o. förare herr Hansson, klarade spårprovet först efter andra försöket samt utförde lydnadsproven tämligen bra. Godkänd.

Hassan,

förare herr Norman och ägare fru Norman, blir nog en bra spårhund och lydig

sin »husse», ty appellmomenten klarade han gott. Godkänd.

SKYDDSTJÄNST:

Nybörjarklass:

Hassan,

förare fru Iris Svensson, erhöll 1:a pris för 348 ²/₃ p. och blev godkänd, men ej uppflyttad till högre klass. En pigg och arbetsam hund, som var litet »flaxig» på spåret. Erhöll godkända betyg i samtliga lydnadsprov utom i framåtsändande. Vid skottoberördhetsprovet gick han liksom de övriga konkurrenterna upp och »krigade» med de andra. Godkänd budföring. Mycket bra skyddstjänst.

Gerro,

äg. o. förare herr Berg, gjorde mycket bra spårarbete samt erhöll överbetyg för lydnadsproven utom för platsliggande i grupp, där han satte och lade sig fyra gånger. Bra budföring, men gick tyvärr till angrepp vid skottlösningen. Gott skyddsarbete. 2:a pris för 336 p. Ej uppflyttad.

Varjag,

äg. o. förare herr Hansson, började spåret ovilligt och slarvigt, men fortsatte sedan alldeles utmärkt. Goda betyg i de flesta lydnadsproven och godkänd i budföring. I skyddstjänst nollor. 223 ²/₃ p. Ej godkänd.

Scott,

äg. o. förare herr Sven Lindberg, Kristianstad, blev godkänd i spårning. Var ojämn vid lydnadsproven, tior och nollor. Inga poäng i prov på lokalsinne och karaktär. Mycket svagt skyddsarbete. 209 p. Ej godkänd.

Ja, så var den dagen till ända. Resultaten kanske icke var så lysande denna gång, men det är nog heller inte så gott att övergå från den gamla provningsordningen till den nya. Ej heller torde tränings- och tävlingsmöjligheterna vara så stora i det goda Karlskrona som t. ex. i Stockholm. Men att de kommer, det behöver ingen vara orolig för, således gäller det att fortsätta och aldrig förtrötta, lovades det vid den lilla trevliga avslutningen på Stadshotellet.

Angående tävlingsdeltagandet måste jag säga, att anslutningen var storartad och efter vad jag erfor var det meningen att ytterligare ett 5-tal förare skulle ställa upp, men de vågade ej, emedan de icke voro tillräckligt bevandrade i den nya provningsordningens »labyrinter».

Till slut ber jag att till Karlskronaledningen, mina meddomare och övriga funktionärer få framföra mitt förbindligaste tack för gott samarbete samt till de tävlande en honnör för god sportmannaanda. På återseende!

Uno Friberg.

Höstens tävlingskalender

Rapport- & sjukvårdshundar:

Vid Järvafältet, Helenelund, söndagen den 21 september med samling kl. 8.00.

Spår- & skyddshundar:

Vid Järvafältet, Helenelund, söndagen den 28 september med samling kl. 8.00.

Anlagsprov

anordnas i samband med tävlingen den 21 september.

Rastävlingar,

(d. v. s. varje ras tävlar inbördes), anordnas söndagen den 26 okt. för raserna boxer, dobermannpinscher och rottweiler. För raserna airedaleterrier, riesenschnauzer och schäfer anordnas tävlingen söndagen den 9 november. Tävlingsplats troligen Järva. För att få deltaga fordras att 5 hundar av samma ras tävla oberoende av klass eller grupp.

Startavgifter:

Anlagsprov kr. 5:— för stambokförda hundar, icke stambokförda deponera ytterligare kr. 5:— för stambokföringen. Nybörjarklass kr. 8:—, högre klass kr. 10:— och segrarklass kr. 15:—.

Anmälningstiden

utgår 3 dagar före tävlingsdagen. Anmälningsavgift skall åtfölja anmälan.

Domare och övriga funktionärer utses senare.

Anmälningar mottagas och alla upplysningar lämnas av tävlingskommittéerade Axel Hellgren tel. 41 27 92, Ernst Guldbrandson tel. 30 66 06 och Gunnar Ekstedt tel. 35 21 97.

Lokalavdelningarna uppmanas att i god tid före varje tävlingssäsong början insända uppgifter om tävlingsdagar så att de kunna publiceras i såväl »Brukshunden» som S. K. K:s tidskrift.

Tävlingskommittéerade.

CYKLAR och RADIO Reparationer

A. HELLGRENS
CYKEL och ELEKTR. AFFÄR
SKÅNEGATAN 87 • TEL. 41 27 92

Trettioen nya godkända instruktörer

En betydande brist på personer, vilka kunna utbilda hundar och hundförare inom de områden, som falla inom Brukshundklubbens verksamhetsområde, har redan länge varit rådande på de flesta håll i landet. För att fylla denna brist och framför allt för att erhålla lämpliga tjänstehundsinstruktörer anordnade klubben under veckan 18—25 maj en instruktörskurs i Stockholm med deltagare från hela landet och representerande de mest skilda yrken. Denna kurs, som med hänsyn till tidsläget fick en relativt militär karaktär, avsåg att lämna en teoretisk och i viss utsträckning även praktisk handledning åt sådana personer, vilka voro lämpliga att stå till myndigheters — i första hand de militära myndigheternas — förfogande i kynologiska frågor.

Inom klubben handlades det betydande arbetet med kursens organiserande och genomförande huvudsakligen av initiativtagaren överkonstapel Einar Stohm, köpman Hellgren och sekreterare Hydén samt framför allt av major Einar Edström, som redan från början blev den ledande kraften i arbetet och dessutom bar det tyngsta lasset både under själva kursen och vid det ansvarsfulla värvet att granska kursdeltagarnas skriftliga slutprov. De nämnda fungerade även som flitigt verksamma lärare vid kursen, som för övrigt berikades med föredrag av klubbens ordförande direktör Sven Rosengren, klubbens andre vice ordförande ingenjör Birger Dahlin, Svenska Kennelklubbens sekreterare friherre Carl Leuhusen, veterinär Per Viridén och agronom Sven Sixtensson. Då kursveckan delvis inföll under major Erich Lieses besök i Stockholm var major Liese nog tillmötesgående att inför kursen hålla ett kortare föredrag om vissa dressyrtekniska och allmänna spörsmål inom ledarhundutbildning.

Vidare gav klubbens förste vice ordförande avdelningschef Helge Scholander i av Svensk Filmindustri välvilligt till förfogande ställda lokaler en högt uppskattad förevisning av några hundpsykologiska och allmänt djurpsykologiska filmer. Av särskilt stor betydelse var att kursdeltagarna fingo tillfälle att följa två av klubbens officiella bruksprov och dessutom under en hel dag fingo praktiskt genomgå de olika civila dressyrformerna. Slutligen fingo deltagarna tillfälle att ingående lära känna utbildningsarbetet för polisverkets tjänstehundar.

På grund av kursens betydelse för den militära beredskapen erhöll klubben ett statsbidrag om 1.500:— kronor, vilket täckte cirka två tredjedelar av kostnaderna. Kursen medförde alltså ett betydande ekonomiskt offer för klubben och får anses vara klubbens hittills största insats i försvarets intresse. Statsbidraget möjliggjorde utdelandet av ett flertal stipendier till kursdeltagarna samt medgav att vissa demonstrationer kunde ske utan kostnad för deltagarna och tillät kursledningen att ställa undervisningslitteratur gratis till förfogande. Stockholms Landstormsförbund höllo undervisningslokaler kostnadsfritt.

Utom deltagarna besöktes kursen av åtskilliga inbjudna. Särskilt hedrande anser klubben det vara att chefen för armén generallöjtnant Holmquist åhörde en föreläsning och i varmhjärtade ordalag till major Edström framförde sin och arméns uppskattning av det arbete, som utförts och allttjämt utfördes för att nyttiggöra hunden inom Sveriges försvar. Även polismästare Ros i Stockholm och flera medlemmar av Svenska Kennelklubbens styrelse visade ett av Brukshundklubben högt uppskattat intresse för kursen.

Kursen avslutades med ett tre timmar långt skriftligt prov, under vilket deltagarnas under kursen förvärvade kunskaper noggsamt kom till synes. 31 deltagare godkändes och vissa av dessa hade avlämnat prov, som visade mycket goda kynologiska insikter.

Det är klubbens förhoppning att med jämna mellanrum kunna återupprepa dylika kurser för att därigenom taga vara på och nyttiggöra den kynologiska sakkunskap, som finnes i landet. Klubben väntar nu att de godkända kursdeltagarna var på sin ort skall väcka och underhålla intresset för brukshundsrelsen.

Följande personer godkändes och tilldelades certifikat:

Verkmästare K. E. Andersson, Västerås. Poliskonstapel A. Annsberg, Enskede. Poliskonstapel J. S. Å. Arnell, Ulvsunda. Förman Otto Arvidsson, Stockholm. Skräddare Gunnar Atteby, Åkeshov. Montör E. Bengtsson, Göteborg. Poliskonstapel Gösta Blom, Skurup. Handelsresande Lennart Bolmström, Malmö. Kriminalöverkonstapel Emil Carlsson, Eskilstuna. Herr S. O. Eriksson, Sundsvall. Friherre, Pälstdjursuppfödare E. G. von Essen, Töreboda. Sägverksarbetare Steffen Forsberg, Örnsköldsvik. Poliskonstapel Holger Forsell, Umeå. Lackerare G. Gelin, Uppsala. Assistent Holger Groth, Luleå. Herr Botvid Gustafsson, Källered. Fästn. poliskonstapel Emil Hallberg, Boden. Poliskonstapel G. F. Holmström, Stora Essingen. Statspolis Albin Johansson, Karlskrona. Poliskonstapel K. Y. Krantz, Enskede. Poliskonstapel Folke Lindqvist, Uppsala. Livsmedelsarbetare Paul Lundgren, Göteborg. Vpl. korpral Nils Lundqvist, Ullfors. Inspektionskonstapel Ernst Lövgren, Södertälje. Herr Olle Nilsson, Rödeby. Smidesarbetare Gösta Olsson, Ängby. Agronom T. G. Rudbeck, Osby. Kriminalkonstapel N. O. Schönbeck, Ängby. Konsulent Eric Söderström, Ornäs. Tulltjänsteman Axel Tingström, Göteborg. Spårvägsman Nils Z. Wallberg, Uppsala.

Ni,

som är ägare av en brukshund, bör ingå i

**SVENSKA
BRUKSHUNDKLUBBEN**

För gagnarik kynologisk verksamhet

I samband med Svenska Bruks- hundklubbens vårfest med pris- utdelning på Piperska Muren den 25 maj utdelades för första gången den av S. B. K. nyinstiftade för- tjänstmedaljen. Kennelklubbens v. ordförande Friherre C. R. von Es- sen förrättade överlämnandet sam- tidigt som han erinrade om de upp- skattade tjänster resp. medaljörer gjort svenskt kennelväsen. Medal- jen är i guld med grön-vitt band och bär inskriptionen "För gagnarik kynologisk verksamhet".

Följande högt förtjänta medlem- mar fingo mottaga densamma i här nämnd ordning.

Direktör Oscar Björklund

Direktör Sven Rosengren

Överkonst. Einar Stohm

Ingeniör Birger Dahlin.

S. B. K.

anordnar utställning

i Stockholm

den 7 sept. 1941

Närmare härom

i särskilt meddelande

Polisens tjänstehundar genom tiderna

Av Överkonstapel EINAR STOHM

Hunden har sedan långt tillbaka i tiden visat sig vara ett utmärkt hjälpmedel för den enskilde polismannen vid utförandet av tjänsten. Det ställs emellertid stora krav på hundens utbildning, som under inga omständigheter får åsidosättas. Då ett antal polismän någon gång i början på detta århundrade började intressera sig för hunden som skydd, spreds detta intresse även till den stora allmänheten och många ville följa polismännens exempel att skaffa sig en skyddshund. På grund av den knappa kunskapen om dressyrens hemligheter blevo dessa hundar icke alltid så väl utbildade. Principen tycktes vara den, att hunden skulle vara så skarp som möjligt och färdig till angrepp. Vid lydnadsdressyren fästes mindre avseende. Detta kom även till synes å de tävlingar som hölls vid denna tid, då den skarpaste hunden med den största anfallslusten nära nog alltid avgick med seger. Då dessa hundar lämnat tävlingsbanan och kommo ut bland den stora allmänheten under mer eller mindre kontroll, visade det sig snart, att de icke på långa vägar fyllde sin mission inom samhället. Tvärt om, de voro opålitliga och i många fall farliga för sin omgivning. Myndigheterna ställde sig frågande inför detta förhållande, och vid flera tillfällen hördes uttalanden om hunden kunde anses fylla de krav i tjänsten, som kostnaderna betingade. Detta avskräckte emellertid icke enskilda polismän. Dels voro dessa utpräglade djurvänner och dels byggdes det på egna erfarenheter under dressyren. De inhämtade nyare kunskaper utomlands, framförallt från Tyskland, och ett energiskt arbete nedlades för rörelsens fortgång. Många tröttnade naturligtvis på grund av att arbetet var förenat med ekonomiska uppoffringar. Anslag från stat och kommun till hjälp vid anskaffning och underhåll av hundar var sällsynt.

Bland polismän som voro aktiva från början märkas Valfrid Törnqvist, Göteborg, O. Catoni och S. A. Johansson, Stockholm. Den sistnämnde är väl känd och allt fortfarande aktiv inom de kynologiska sammanslutningarna.

Tjänstehundsaken hade ganska trögt före i portgången, därför att de olika myndigheterna och de anslagsbeviljande orga-

nen visade mycket liten förståelse för saken. De flesta polismän, som anskaffade hundar, fingo själva bekosta både skatt och underhåll för detta hjälpmedel, som samhället i sin tur drog nytta av. Inträffade det att polismannen tillsammans med hunden utförde en berömvärd tjänsteåtgärd, så visades en smula intresse för tjänstehundsaken för tillfället, men av något större värde tycktes icke saken vara. De flesta polismän tröttnade därför att hålla sig med hund, när de icke kunde er- hålla någon ersättning för underhållet till densamma. Det fanns dock några stycken som fortfarande voro intresserade av arbetet med hundarna, och dessa polismän tillsammans med några andra personer inom olika yrkesgrupper underhöll och fortsatte arbetet. Så småningom bildades klubbar och föreningar, där alla personer kunde bli medlemmar, som innehade hundar av de s. k. skyddshundsraserna. Tack vare dessa klubbar och föreningar hölls det hela vid liv genom utbildningskurser och tävlingar. Nära nog samtliga som bevistade kurser och träningar utbildade sina hundar till skyddsarbete, vilket visade sig vara olyckligt. Det gällde att så fort som möjligt få fram det skarpa humöret hos hunden, så att denne kunde uppträda på tävlingsbanan. Härunder åsidosattes appell- utbildningen, och det var dåligt beställt med lydnaden. Detta betydde icke så mycket, antog man, bara hunden kunde anfalla och bita den anfallande boven tillräckligt effektivt. Man kom snart till insikt om att denna utbildning och därmed följande prov var av ondo, enär hundarna blevo omöjliga att handskas med, särskilt för den enskilde, som icke hade någon större nytta av denna skarpa, för att icke säga omöjliga hund. Så var även med en hel del av de hundar, som utbildades för tjänstebruk vid polisen. Det hände tyvärr att polismannen hade mera besvär av hunden än av den anhållne vid transporten till polisstationen. Hunden gick hela tiden på spänn, och vid minsta snedsteg den anhållne tog, var hunden färdig att gå till anfall. Var den anhållne en fyllerist, som inte var så stadig på benen, förstår man lätt, att hunden hade goda tillfällen att pröva sin tjänstvillighet. Utbildningen av tjänstehun-

KARO

ger fin form

ty det kompletterar hundens vanliga föda med livselixiren vitaminer, mineralämnen och andra viktiga saker, som ofta fattas däri. Oumbärligt för dräktiga och digivande tikar samt valpar. Ekonomiskt i användning.

Paket om
480 gr. 2:25

konsum/kooperativa

dar måste därför snart nog läggas om efter andra principer. Framförallt måste den erhålla en genomgående appelldressyr innan det verkliga arbetet på person vidtagas. Det visade sig även att principen »hundens angrepp utan kommando» icke var det rätta, ty man bör ej låta hunden själv få avgöra då anfallet skall börja. De hundar, som numera utbildas till patrullhundar i tjänstebruk, få genomgå sträng och genomgående lydnadsdressyr, innan de övas med arbete på person. För att hunden icke skall bliva för hård och för skarp under sistnämnda arbete, förses den numera i stor utsträckning med munkorg under övningarna.

Ett särskilt kapitel i tjänstehundsarbetet är utbildningen i spårning och stövning efter person. Under all dressyr till tjänstebruk har det visat sig att appelldressyren är a och o för den fortsatta utbildningen. Sålunda måste även spårhunden genomgå den obligatoriska appelldressyren. Spårningsarbetet är det verkliga arbetet, där det ställs stora krav på såväl förare som hund, vad omdöme, tålmod och energi beträffar. Har båda parter kommit bra överens med varandra och arbetet börjat krönas med framgång är detta den trevligaste form av praktiskt arbete som gärna kan tänkas. Det vore av stort allmänt intresse om så många personer som möjligt ville öva sina hundar i detta arbete. Mera undervisning och demonstration i ämnet

borde förekomma. Det måste från början sägas ifrån, att det är inget latmångöra att utbilda en spårhund, men då framgångarna börja visa sig, kommer belöningen. En god spårhund skall kunna följa ett personspar kilometer efter kilometer i all slags terräng, över vägar, genom gårdar och över andra spår. Det är tydligt att hunden icke kan prestera sådant arbete, utan långvarig träning. Föraren får icke sky arbete, han måste träna sin hund så snart tillfälle därtill gives, såväl under dager som mörker och under olika väderleksförhållanden. Under spårningen bör hunden gå i en 15 à 20 meter lång lina, icke i för hastiga tempon utan att föraren ledigt kan följa med.

Under årens gång har en hel del civila klubbar och sammanslutningar, som varit intresserade av och arbetat för skyddshundsrollen, gjort stora insatser till nytta för det allmänna. Många äro de polismän som bevisat dessa klubbars dressyrkurser och där inhämtat kunskaper i handhavandet av hundar i allmänhet, vilket icke varit en så oväsentlig sak vid den fortsatta utbildningen av hunden till olika tjänstebruk. Man måste komma ihåg, vad jag redan tidigare berört, lydnadsdressyren framför allt. På detta område har de civila klubbarna lagt ned ett förtjänstfullt arbete. Ända fram till 1930 eller kanske ännu senare har polisväsendet varit nära nog den enda institution, som i mera avsevärd grad haft användning av de utbildade hundarna. På senare tid har ju svenska armén även tagit hand om hundarna som hjälpmedel i stor utsträckning. Detta har gjort att även kommunala och statliga verk och inrättningar mera intresserat sig för hunden som hjälpmedel i tjänstebruk. Den största stötestenen har emellertid varit utbildningen, som hitintills icke varit enhetlig. Detta har gjort, att tanken på utbildning, framförallt av instruktören, gjort sig gällande. Även i detta hänseende hava de civila sammanslutningarna tagit till sin uppgift att föra saken framåt. Jag syftar därvid på den livaktiga Svenska Bruks-hundklubben, som tagit till sin uppgift att anordna den första instruktörskursen i vårt land för utbildning av lämpliga personer, som i en framtid skulle vara lämpade att taga sig an utbildningen av hundar för olika ändamål. Det vore önskvärt att denna tilltänkta kurs kunde fylla måttet och att deltagarna kunde lämna densamma medhavande många lärdomar och goda råd i det fortsatta arbetet på olika platser i vårt land.

Utbildningen av hundar för tjänstebruk vid polisen går efter samma grunder som utbildningen till armébruk så länge de grundläggande övningarna — appelldressyren — pågå. Här efter måste man skilja på arbetet. Patrullhunden till exempel ut-

SVENSKA BRUKSHUNDKLUBBEN

Officiellt organ:

»BRUKSHUNDEN»

STYRELSE:

Ordf.: Dir. SVEN ROSENGREN

V. ordf.: Avd. chef HELGE SCHOLANDER

V. ordf.: Ingenjör BIRGER DAHLIN

Sekr.: Sekr. SVEN HYDÉN

Askrikegatan 7. Tel. 60 06 98

V. sekr.: Köpman AXEL HELLGREN
Skånegatan 87. Tel. 41 27 92

Kassör: Verkm. ERNST GULDBRANDSON
Birkagatan 10. Tel. 30 66 06

Direktör OSCAR BJÖRKLUND

Kontorschef TH. BERNECK

Telegr. tjänstem. HJ. JARNANDER

F. d. överkonst. ARVID JOHANSSON

Överkonst. EINAR STOHM

Direktör Folke E. Lindahl

Militär ledamot

Chefen för arméhundväsendet

Postgironr. 15 82 83

bildas till hjälpmedel och skydd åt polis-mannen under tjänsteutövning. Denna sist-nämnda utbildning måste göras grundlig och omständlig, så att polismannen får den rätta hjälpen. Såväl förare som hund måste utbildas gemensamt. Det får inte gå till på det sätt, som man så ofta får höra, att hunden sändes till en erfaren person, som utbildar hunden och därefter lämnar den till den oerfarne polismannen. Hunden kan vara grundligt utbildad och fylla fordringarna, men föraren i sin tur har icke den utbildning, som erfordras. Härigenom blir samarbetet ojämnt och mindre tillfredsställande. Därför är det av stor vikt, att såväl hund som förare får allsidig utbildning under enhetlig ledning.

(Ur Hundar och Hundsport.)

Ohyran

nedsetter hundens arbetslust.

PULVEX Ströpulver

dödar ögonblickligen all ohyra i en hundpäls. Ströburkar à kr. 2:— och 5:— i alla Sport- och Kemikalieaffärer.

VILHELMSON & C:O A.-B.
STOCKHOLM 16